Περιοδος 2η,
Νο 68
Νοεμβρης '97
40 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Στις αλλες σελιδες

Νεα απειλη για την ειρηνη απο τους Αμερικανους στο Ιρακ σελ. 3

Πως νικησαν οι Μπολσεβικοι σελ. 11

Γιατι ειμαστε αντιθετοι στις αντικατοχικες πορειες σελ. 6 - 7

ΤΙΜΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ £1.00

ΤΟ ΔΗΚΟ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕ

Να διώξουμε και το Συναγερμό

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΙΡΗΝΗΣ

Σαββατο 29/11
στο Ληδρα Παλας
ωρα 2 - 6 μμ
Οργανωνεται απο ε/κ και τ/κ οργανωσεις

σελ. 4

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '97

Πανηγυρι των ιδεων της επαναστασης και του σοσιαλισμου

«Για πρωτη φορα βρεθηκαν μαζι στη Κυπρο, ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι σοσιαλιστες για να συζητησουν τις ιδεες της επαναστασης και του σοσιαλισμου»

Με αυτα τα λογια περιεγραψε τις εντυπωσεις του απο το τριημερο Μαρξισμος '97 ο Mustafa Onurer εκπροσωπος της τουρκοκυπριακης οργανωσης Sosyalist Kibris Hareketi.

Αυτο ηταν και το στοιχειο που χαρακτηρισε το φετινο τριημερο Μαρξισμου που οργανωσε η Εργατικη Δημοκρατια, στη Λευκωσια, μεταξυ 31/10 - 2/11

Στο τριημερο συμμετειχε ο Alpay Durduran, αρχηγος του κομματος «Νεα Κυπρος», ο προεδρος και ο γενικος γραμματεας της KTOS, (συνδικατο των τουρκοκυπριων δασκαλων), ο προεδρος της PETROL - SEN, (συνδικατο των εργαζομενων στα πετρελαιοειδη και το γκαζι) ο προεδρος και ο γενικος γραμματεσας της CAG - SEN, (συνδιακατο εργαζομενων στο κρατικο τομεα), η προεδρος του συνδικατου των εργαζομενων στους Δημους και αλλοι τουρκοκυπριοι σοσιαλιστες και αγωνιστες της επαναπροσεγγισης.

Παρα το οτι τους παραχωρηθηκε αδεια μονο για το Σαββατο, η παρουσια τους ηταν καταλυτικη στο κλιμα και την ζωντανια που επικρατησε σε ολο το τριημερο. Η συμμετοχη τους στις συζητησεις εδωσε μια ξεχωριστη διασταση γιατι για πρωτη φορα υπηρχε η δυνατοτητα να ακουγεται η αποψη σοσιαλιστων απο την αλλη πλευρα.

Χαρακτηρηστικη ηταν η παρεμβαση του Alpay Durduran το Σαββατο το πρωι στη συζητηση «Μαρξισμος και Εθνικισμος» σχετικα με το δικαιωμα στην αυτοδιαθεση: «*Το κομμα μας*», ειπε, «*διαφωνησε απο την πρωτη στιγμη με την ανακυρηξη της Τουρκικης Δημοκρατιας Βορειας Κυπρου και καταγγειλε αυτη την ενεργεια. Ειναι σημαντικο ομως, και χαιρομαστε που η οργανωση σας υποστηριζει το δικαιμωμα μας στην αυτοδιαθεση, και παλευει για να μπορεσουμε να ασκησουμε αυτο το δικαιωμα μας*».

Το Σαββατο το βραδυ εγινε ενα αντισοβινιστικο, αντιπολεμικο αφιερωμα με δυο συζητησεις που το παρακολουθησαν περισσοτερα απο 100 ατομα. Το κλιμα που επικρατησε ηταν φανταστικο.

Στην πρωτη συζητηση που ειχε τιτλο «Πως σταματαμε την απειλη του πολεμου;» οι τρεις ομιλητες, ο σ. Δαφνος Οικονομου απο την Εργατικη Δημοκρατια, ο Δωρος Μιχαηλ απο την «Κινηση εναντια στον εθνικισμο» και ο Cemal Ozyigit, γ.γ. του συνδικατου των τουρκοκυπριων δασκαλων επεσημαναν τους κινδυνους που δημιουργει η κλιμακωσης των ανταγωνισμων αναμεσα στην Ελλαδα και την Τουρκια και τονισαν την αναγκη οι μαζικες οργανωσεις της εργατικης ταξης στις δυο πλευρες να παρουν περισσοτερες και δυναμικοτερες αντιπολεμικες πρωτοβουλιες. Οπως φανηκε απο τα παραδειγματα που εφεραν τοσο οι ομιλητες, οσο και αρκετοι απο αυτους που μιλησαν απο το ακροατηριο οι δυνατοτητες υπαρχουν και στις δυο πλευρες.

Στο ιδιο πνευμα κινηθηκε και η επομενη συζητηση με τον Alpay Durduran και τον σ. Ντινο Αγιομαμιτη απο την Εργατικη Δημοκρατια με τιτλο «Ελλαδα - Κυπρος - Τουρκια: που οδηγουν τα στρατιωτικα δογματα». Ο σ. Ντινος Αγιομαμιτης εξηγησε πως η οξυνση των ανταγωνισμων οφειλεται στο οτι Ελλαδα και Τουρκια ειναι δυο ανταγωνιστικες δυναμεις που θελουν η καθε μια να γινει η κυριαρχη δυναμη στη περιοχη και διεκδικουν αυτη τη στιγμη η καθε μια για τον εαυτο της τους αγωγους και τα περασματα των πετρελαιων της Κασπιας προς τις αγορες της δυσης. «*Αυτον τον στοχο εξυπηρετει το Δογμα του Ενιαιου Αμυντικου χωρου και οι S-300 και οχι την ασφαλεια των ελληνοκυπριων*» οπως ειπε. Ο Alpay Durduran συμφωνησε πως τα ιδια ισχυουν και απο την μερια της Τουρκιας που θελει να ενσωματωσει το βορειο μερος της Κυπρου. «*Με αυτο το τροπο*» ειπε «*τα πετρελαια οχι μονο δεν θα βοηθησουν κανενα αλλα κινδυνευουν να μας καψουν ολους*». Τοσο οι ομιλητες, οσο και πολλοι απο τους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους που μιλησαν απο το ακροατηριο επεσημαναν την αναγκη για αγωνα εναντια στον εθνικισμο αλλα και στο ιδιο το καπιταλιστικο συστημα που δημιουργει αυτους τους ανταγωνισμους. Ιδιαιτερη αισθηση εκανε η παρεμβαση μιας μαθητριας που καταχειροκροτηθηκε οταν αναφερτηκε στο πως προσπαθουν να δηλητηριασουν του νεολαιους με τις ιδεες του εθνικισμου στο σχολειο και για την αντισταση που οργανωνεται απο τους σοσιαλιστες μαθητες.

Ιδιαιτερο ενδιαφερον προκαλεσαν και οι συζητησεις που ηταν αφιερωμενες στα 80 χρονια απο την Οχτωβριανη επανασταση, ενω εντονη συζητηση εγινε στην αντιπαραθεση του σ. Νικου Αγιομαμιτη απο την Εργατικη Δημοκρατια με τον Στεφανο Στεφανου γ.γ. της ΕΔΟΝ για την «παλη για το σοσιαλισμο μπροστα στο 2000».

Μεσα σε παρομοια ζωντανια και ενθουσιασμο κυλησαν ολες οι συζητησεις του τριημερου, απο το οποιο περασαν συνολικα 112 ατομα, ενω πουληθηκαν 153 καρτες συμμετοχης.

Ηταν ο πιο μεγαλος και πιο μαζικος Μαρξισμος που οργανωσε μεχρι σημερα η Εργατικη Δημοκρατια. Η συμβολη των τουρκοκυπριων και η εντονη παρουσια και συμμετοχη πολλων νεων συντροφων, δειχνουν οχι μονο το μεγαλωμα και την βαρυτητα που εχει αποχτησει η Εργατικη Δημοκρατια αλλα και τις δυνατοτητες που υπαρχουν για το χτισιμο του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος στη Κυπρο.

Ο Μαρξισμος '97 ηταν το κατι αλλο. Μου ενισχυσε τις ιδεες μου και μου εδωσε αισιοδοξια για να βγω εξω και να παλεψω γι'αυτες.

Στο σχολειο αρκετες φορες συγκρουστηκαμε με φασιστες. Το τριημερο μου εδωσε περισσοτερα οπλα για να τους αντιμετωπισω.

Μιχαλης Πισσαριδης

Ηταν η πρωτη φορα που συμμετειχα σε τριημρο Μαρξισμου. Εντυπωσιαστικα απο τις ιδεες της επαναστασης και του σοσιαλισμου.

Βρηκα τις συζητησεις του πολυ ενδιαφερουσες. Με βοηθησαν να καταλαβω με τι εχω να κανω και πως να πολεμησω τον καπιταλισμο. Το κυριοτερο, με εκαναν να νοιωσω τι σημαινουν οι επαναστατικες ιδεες, και αυτο με οδηγησε στο να οργανωθω στην Εργατικη Δημοκρατια.

Γιωργος Ππιριλλος

Γιατι χρειαζομαστε τα συνδικατα

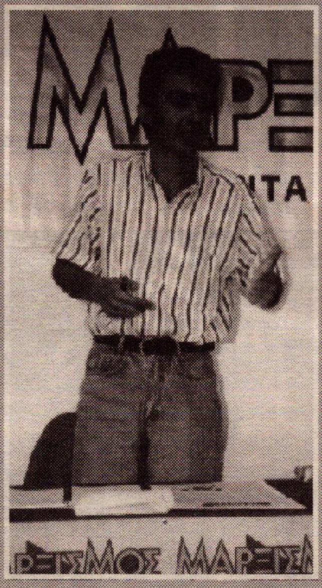

Η αντιπαραθεση αναμεσα στον Πετρο Μιχαηλ απο την Εργατικη Δημοκρατια και τον Α. Κουκουμα, υπευθυνο του μορφωτικου γραφειου της ΠΕΟ με τιτλο «Γιατι χρειαζομαστε τα συνδικατα» εξελιχτηκε σε μια πολυ ζωντανη συζητηση γυρω απο το ρολο και την πολιτικη που ακολουθουν σημερα τα συνδικατα.

Ο σ. Πετρος Μιχαηλ εξηγησε πως σημερα υπαρχει μια διπλη αμφισβητηση των συνδικατων. Η πρωτη ερχεται απο τα αφεντικα που προσπαθουν να σπασουν την συνδικαλιστικη οργανωση των εργατων και να επιβαλουν τα προσωπικα συμβολαια. Απεναντι σ' αυτη την επιθεση πρεπει να στηριξουμε με νυχια και με δοντια τα συνδικατα.

Η δευτερη ερχεται απο τα κατω απο τους ιδιους τους εργαζομενους σαν αποτελεσμα της συμβιβαστικης και υποχωρητικης στασης των ηγεσιων των συντεχνιων.

Η αιτια για τους συμβιβασμους και τις υποχωρησεις βρισκεται στο οτι η ηγεσια των συνδικατων παιζει τελικα το ρολο του διαμεσολαβητη και προσπαθει να συμβιβασει τα αιτηματα των εργατων με τις απαιτησεις των καπιταλιστων. Οταν η διαθεση των εργατων ξεπερνα τις συμβιβαστικες προτασεις, προσπαθουν να σπασουν και να ελεγξουν αυτη την διαθεση.

Γι αυτο, τονισε, χρειαζεται η πρωτοβουλια της οργανωσης των αγωνων να περασει στους ιδιους τους εργαζομενους. Πρεπει να στηριζουμε την ηγεσια των συνεχνιων οταν μπαινει μπροστα να οργανωσει τους αγωνες αλλα οταν στεκει εμποδιο πρεπει να ειμαστε ετοιμοι ακομα και να συγκρουστουμε μαζι της. Γι' αυτο χρειαζεται να υπαρχουν επαναστατες σοσιαλιστες στους χωρους δουλειας που να μπορουν να δενουν την καθημερινη παλη των εργατων με την προοπτικη της παλης για το σοσιαλισμο.

Απαντωντας σε αυτα ο σ. Ατρεας Κουκουμας περιεγραψε τις δυσκολιες που αντιμετωπιζουν σημερα τα συνδικατα και επεσημανε οτι απο την μια η οργανωμενη επιθεση του κεφαλαιου με την στηριξη της κυβερνησης και οι αλλαγες στο καπιταλισμο οδηγουν στην αναζητηση νεων μορφων παλης και οργανωσης.

Η παγκοσμιοποιηση της οικονομιας, η αυξηση της ανεργιας βοηθα τους εργοδοτες να διασπουν τους εργαζομενους.

Υποστηρηξε οτι οι αλλαγες στην εργατικη ταξη, η μειωση του βιομηχανικου τομεα και η αυξηση του τομεα των υπηρεσιων, δημιουργουν προβληματα στην οργανωση στα συνδικατα. Εφερε σαν παραδειγμα τη μειωση των ποσοστων των συνδικαλισμενων εργατων στες χωρες της Ε.Ε. Στη Κυπρο βεβαια, οπως ειπε, υπαρχουν ακομα ψηλα ποσοστα αλλα αρχισαν να εμφανιζονται προβληματα αδιαφοριας και καποιοι προχωρουν στην υπογραφη προσωπικων συμβολαιων.

Αυτο σε συνδιασμο με τον καθημερινο βομβαρδισμο απο τα ΜΜΕ επηρεαζει την εργατικη ταξη και κανει δυσκολη την διαμορφωση ταξικης συνειδησης. Τα σηριαλ αποσπουν την προσοχη του κοσμου και τον εμποδιζουν να σκεφτει ταξικα.

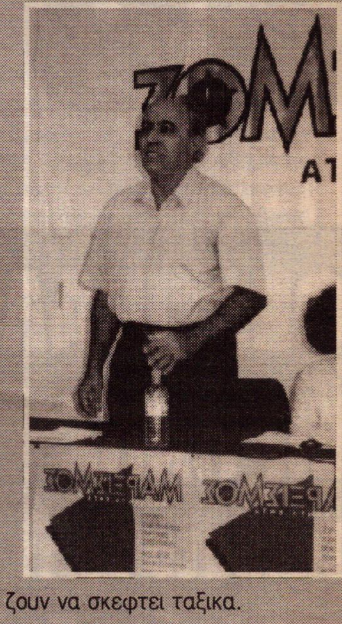

Παρ' ολα αυτα, δηλωσε ο σ. Κουκουμας η ΠΕΟ θα παλεψει με ολες της τις δυναμεις για την προασπιση και την επεχταση των εργατικων καταχτησεων εναντια στην επιθεση των εργοδοτων.

Τα παραδειγματα ομως που μπηκαν στην συζητηση εδειξαν οτι το προβλημα δεν ειναι η αδιαφορια ή η ελλειψη διαθεσης των εργατων αλλα η ηγεσια των συνδικατων που βρισκεται σε διασταση με την πραγματικη αγωνιστικη διαθεση και θεληση των εργατων. Οι απεργιες στο σφαγειο της Κοφινου και το Αζουρ ηταν δυο τετοια χαρακτηριστικα παραδειγματα που αναφερτηκαν.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η συγκυβερνηση διαλυθηκε Να διαλυσουμε και την πολιτικη της

Με αισθηματα χαρας και ανακουφισης δεκτηκε η τεραστια πλειοψηφια των εργαζομενων την διαλυση της συγκυβερνησης.

Ο Γ. Ιακωβου ο υποψηφιος που υποστηριζει η αριστερα, για τις προεδρικες εκλογες σχολιαζοντας την διαλυση ειπε: «*Εκπληξη δεν αποτελει η διαλυση της κυβερνησης αλλα το πως αυτη αντεξε τοσο καιρο*».

Οι εργατικοι αγωνες ειναι η καλυτερη εγγυηση οχι μονο οτι θα ξεφορτωθουμε τον Κληριδη αλλα ξεφορτωθουμε μαζι και την πολιτικη της λιτοτητας, του σοβινισμου και της πολεμοκαπηλειας

Ασταθης κυβερνηση

Πραγματι, η κυβερνηση Κληριδη απο την πρωτη στιγμη που βγηκε στην εξουσια ηρθε σε συγκρουση με την τεραστια πλειοψηφια των εργαζομενων. Η αποκατασταση των 62, η αυξηση του ΦΠΑ, η σφαγη στην Χλωρακα, οι προσπαθειες να βαλει χερι στην ΑΤΑ και να περασει τις ιδιωτικοποιησεις ειναι μονο μέρικα απο τα θεματα που προκαλεσαν τις εντονες αντιδρασεις του κοσμου.

Τα σκανδαλα και οι κρισεις, απειλουσαν την συνοχη της απο την πρωτη μερα της ζωης της οπως οι χαλαρωσεις στο ξενοδοχειο του πρωην Υπουργου Εξωτερικων Αλεκου Μιχαηλιδη, οι συγκρουσεις του Κυπριανου με τον Ευαγγελου, οι αντιπαραθεσεις μεσα στον ιδιο το Συναγερμο που οδηγησαν τελικα στην αποχωρηση του Ματση. Ηταν μια ασταθης κυβερνηση που πραγματικα ειναι «εκπληκτικο» πως και αντεξε τοσο καιρο.

Αυτο βεβαια δεν οφειλεται στις «ικανοτητες» της κυβερνησης αλλα στην ελλειψη ουσιαστικης αντιπολιτευσης και κυριως απο το ΑΚΕΛ που ειναι η μεγαλητερη δυναμη της αντιπολιτευσης.

Σε καμια στιγμη το ΑΚΕΛ, δεν εβαλε μπροστα στην εργατικη ταξη την προοπτικη της ανατροπης της κυβερνησης. Αντι να αξιοποιησει τον θυμο και την αγανακτηση που προκαλουσε η κυβερνητικη πολιτικη μεσα σε σημαντικα κομματια της εργατικης ταξης, αριστερους και δεξιους, και να τους δωσει την δυνατοτητα να εκφραστουν αντικυβερνητικα μεσα απο απεργιες και κινητοποιησεις προτιμησε μια «δημιουργικη αντιπολιτευση» που στην ουσια ηταν ανοχη και μερικες φορες στηριξη της κυβερνητικης πολιτικης. Ψηφισε τους προϋπολογισμους της, αποδεχτηκε την λογικη των περικοπων και της λιτοτητας και αυτοπεριορισε τα αιτηματα της εργατικης ταξης.

Στην ουσια η αντιπολιετευση του, περιοριζονταν στα λογια. Οταν η συγκυβερνηση κλονιζονταν απο τις αντιφασεις της το μονο που ειχε να προτεινει ηταν «αστε τους και θα πεσουν μονοι τους». Αν ακολουθουσε μια δυναμικη πολιτικη συγκρουσης μαζι της εστω και αν δεν οδηγουσε στην παραιτηση της, θα την εφερνε σε συγκρουση με την διαθεση της πλειοψηφιας των εργαζομενων και θα εκανε ονειρο θερινης νυκτος την επανεκλογη του Κληριδη.

Αυτη η πολιτικη και τακτικη της αντιπολιτευσης επετρεψε στον Κληριδη να φτασει στις εκλογες μεσα απο ενα ηπιο πολιτικο κλιμα χωρις πολλες αμφισβητησεις και μαχες.

Κυβερνητικο εργο»

Αυτο το ηπιο πολιτικο κλιμα και τις συνθηκες κοινωνικης και εργατικης ειρηνης επικαλεστηκε στην δημοσιογραφικη διασκεψη που εκανε για να παρουσιασει το εργο της κυβερνησης του ο Κληριδης για να ξαναζητησει την ψηφο του κοσμου.

Απο εργο το μονο που ειχε να δειξει ηταν καμποσα παραπλανητικα νουμερα και καμποσα θα. Γι αυτο και το μονο που του εμεινε ηταν να πιπιλα το γνωτο γλιφιτζουρι για το Δογμα και την Ευρωπαϊκη Ενωση. Ομως το Δογμα και οι S300 οχι μονο δεν προσφεραν τιποτα σε κοινοφελη εργα αλλα αντιθετα εφαγαν πολλα απ' αυτα. Οσο για την ασφαλεια που μας προσφερουν, πρεπει να ειναιπολυ αποβλακωμενος κανεις, για να νοιωθει ασφαλια οταν πετουν ελληνικα και τουρκικα αεροπλανα πανω απο τα κεφαλια μας, και ειναι ετοιμα να συγκρουστουν. Σημερα με τα δογματα και τους πυραυλους, ο κινδυνος ενος θερμου επεισοδιου ειναι ακομη μεγαλητερος οπως φανηκε και στις προσφατες ασκησεις «Νικηφορος» και «Τορος»

Η Ε Ε δεν σημαινει καμια αναπτυξη, αλλα λιτοτητα και περικοπες για τους εργαζομενους και φαγοποτι για τους καπιταλιστες. Αυτη η λυκοσυμμαχια δεν μπορει να φερει ουτε ειρηνη, ουτε ευημερια στο νησι.

Εργα για τον απλο το κοσμο σημαινει, δρομοι, σχολεια, νοσοκομεια και παροχες. Απ'αυτα οχι μονο δεν ειδε τιποτε νεο, αλλα ζει καθημερινα τα προβληματα και την διαλυση της δημοσιας υγειας, της παιδειας και της κρατικης προνοιας

Οχι αλλη αναμονη

Η μεγαλη μαζα των εργαζομενων εχει σιχαθει αυτη την κυβερνηση και θελει να δει τους πραξικοπηματιες να ξεκουμπιζονται απο το προεδρικο.

Η ταχτικη της αναμονης που ακολουθα η αντιπολιτευση με την ελπιδα οτι η κυβερνηση θα φυγει τον Φεβραρη ειναι λαθος. Ετσι κινδυνευουμε οχι μονο να χαρισουμε αλλη μια πενταετια στο Κληριδη αλλα κινδυνευουμε ακομη να μας παρουν και ολες τις κατακτησεις που εχουμε κερδισει με αγωνες τοσα χρονια.

Ο Κικης Λαζαριδης της Λαϊκης Τραπεζας δηλωσε πως στην Ε Ε θα μπουν μονο αν η κυπριακη οικονομια πετυχει δεκαπλασιους ρυθμους αναπτυξης. Για να πετυχουν τετοιους ρυθμους χρειαζεται να χτυπησουν τους εργαζομενους και τις καταχτησεις τους. Ηδη εχουν ξεκινησει μια σειρα απο επιθεσεις, στο ωραριο, στους μισθους, τους ορους εργοδοτησης .

Δειχνουν τις διαθεσεις τους και που θελουν να το πανε. Καταργηση των συλλογικων συμβασεων, κοψιμο της ΑΤΑ, ιδιωτικοποιησεις, περικοπες στις κοινωνικες παροχες, την υγεια και την παιδεια.

Νικη στους αγωνες

Εδειξαν ομως και οι εργατες τις διαθεσεις τους. Δεν τους αφησαν να φανε την ΑΤΑ, ουτε να αυξησουν την «εκτακτη εισφορα για την αμυνα», το χαρατσι για τους εξοπλισμους. Παλεψαν και κρατουν το δικαιωμα στην απεργια και την οργανωση στην συντεχνια.

Αυτη τη διαθεση εδειξε η πολυμηνη απεργια στο Αζουρ, η απεργια στο σφαγειο οπου οι εργατες συγκρουστικαν ακομα και με την ιδια τους την ηγεσια για να μη αφησουν να περασουν τα εκβιαστικα και εξαντλητικα ωραρια, οι απολυσεις και η ιδιωτικοποιηση του σφαγειου. Σήμερα αυτες οι μαχες δεν εκλεισαν. Αντιθετα αναβουν νεες φωτιες. Οι ταχυδρομικοι βγαινουν σε αγωνες για τη πενθημερη, οι ασκουμενοι γιατροι για να πληρωνονται τις υπερωριες τους και οι κοινωνικοι λειτουργοι για νεες προσληψεις.

Αυτες οι μαχες μπορουν και πρεπει να νικησουν. Οι εργαζομενοι εδειξαν την διαθεση τους να αντισταθουν και να ανατρεψουν στην πραξη την κυβερνητικη πολιτικη.

Γι'αυτο τωρα περισσοτερο παρα ποτε αλλοτε χρειαζεται μια ταξικη πολιτικη που να μη συμβιβαζεται με τους καπιταλιστες που να στηριζεται και να στηριζει την πραγματικη δυναμη των εργατων, τη δυναμη που δεν βρισκεται στο κοινοβουλιο αλλα στις απεργιες τις διαδηλωσεις και τα συλλαλητηρια.

Απ'αυτους τους αγωνες αυτο που θελουμε να μεινει δεν ειναι μονο οι ψηφοι, το μαυρισμα του Κληριδη στις εκλογες, αλλα πανω απ' ολα συνειδητοποιημενα εργατικα κομματια που να μπορουν να βαλουν μπροστα την αλλαγη της κοινωνιας. Γι'αυτο παλευει η Εργατικη Δημοκρατια.

Πρωτοχρονιατικο Παρτυ
Σαββατο 20 Δεκεμβρη
ωρα 8:30 μμ στο κεντρο
Φραχτης στα Λατσια,
με σπιτισιο φαϊ, ζωντανη
μουσικη, χορο και σατυρα.
τιμη 6 λιρες με φαγητο
και ποτο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ο Μαρξισμος '97 εδωσε μια γερη ωθηση στην οικονομικη εξορμηση με τις 157 λιρες που προσθεσε στο συνολικο ποσο που μαζευτηκε μεχρι σημερα ανεβαζοντας το στις 1893 λιρες.

Μας μενουν αλλοι δυο μηνες για να καλυψουμε τον τελικο στοχο μας που ειναι 6000 λιρες.

Ειμαστε σιγουροι οτι με την γενναιοδωρη συνεισφορα σας θα το πετυχουμε.

Ηδη εχουν κυκλοφορησει τα λαχεια οικονομικης ενισχυσης και οι καρτες για το Πρωτοχρονιατικο Παρτυ. Ζητειστε τα απο τους συντροφους που πολουν την Εργατικη Δημοκρατια

6000

4000

2000

1000

0

Φεστιβαλ ειρηνης απο ε/κ και τ/κ οργανωσεις στις 29 Νοεμβρη

Χιλιαδες ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι συμμετειχαν το Σαββατο 25 Οχτωβρη στην μεγαλυτερη δικοινοτικη εκδηλωση που εγινε ποτε.

Η εκδηλωση οργανωθηκε στην αυλη του Ληδρα Παλας απο τα Η.Ε. με την ευκαιρια της συμπληρωσης 52 χρονων απο την ιδρυση του Οργανισμου Ηνωμενων Εθνων και υποστηριχτηκε απο τις περισσοτερες οργανωσεις τις αντιπολιτευσης στο βορρα και το νοτο.

Κοντρα στο κλιμα εντασης που υπηρχε εκεινες τις μερες με τις ψυχροπολεμικες μανουβρες Κληριδη - Σημιτη, Γιλμαζ - Ντεκτας και τις ασκησεις «Νικηφορος» και «Τορος», 5 - 6 χιλιαδες ατομα βρεθηκαν στο χωρο του Ληδρα Παλας και κουβεντιασαν, τραγουδησαν, εφαγαν και ηπιαν μαζι. Εκατονταδες νεολαιοι και κυριως παιδια συναντησαν συνομιλικους τους απο την αλλη πλευρα, μιλησαν και ανταλλαξαν εμπειριες.

Ηταν μια μεγαλειωδης εκδηλωση που εδειξε για αλλη μια φορα ποσο λωση για να μην βρεθουν αντιμετωποι με το κοσμο που θα πηγαινε στο Ληδρα Παλας.

Αυτο δειχνει οχι μονο τη σημασια που εχουν αυτες οι εκδηλωσεις αλλα και τη δυναμικη που μπορουν να παρουν αν οι πρωτοβουλιες περασουν στα χερια των μαζικων οργανωσεων των δυο κοινοτητων.

Προς αυτη την κατευθυνση στρεφεται η εκδηλωση που οργανωνουν περισσοτερες απο 50 ελληνοκυπριακες και τουρκοκυπριακες οργανωσεις στις 29 Νοεμβρη στο Ληδρα Παλας.

Θα ειναι η πρωτη φορα που τοσες πολλες οργανωσεις, πολιτικες, συνδικαλιστικες, γυναικιες, φοιτητικες κ.α. και απο τις δυο πλευρες οργανωνουν με δικη τους πρωτοβουλια δικοινοτικη εκδηλωση. Εχει ετοιμαστει ηδη κοινη διακυρηξη με την ευκαιρια της εκδηλωσης και κοινη ελληνοτουρκικη αφισα που θα κολληθει και στις δυο πλευρες της Κυπρου. Η εκδηλωση θα ειναι ανοιχτη και θα κρατησει απο τις 2 μεχρι τις 6 μμ. Θα πρεπει να ειμαστε ολοι εκει.

Βαλκανικη Συνοδος Κορυφης στην Κρητη

Τα λογια υπερ της ειρηνης ειναι καλα αλλα λιγα

Η Διαβαλκανικη Διασκεψη που εγινε στην Κρητη και η συναντηση Σημιτη - Γιλμαζ, προβληθηκαν απο τα ΜΜΕ σαν ενα «πρωτο βημα για την μετατροπη της περιοχης απο ζωνη αναταραχης σε ζωνη ειρηνικης συμβιωσης». Η μεγαλη πλειοψηφια του κοσμου, αντιμετωπιζει θετικα το οτι οι ηγετες των Βαλκανικων χωρων μαζευονται για να συζητησουν γυρω απο το ιδιο τραπεζι: «καλυτερα να συζητανε παρα να πολεμανε οι κυβερνησεις», ειναι η σκεψη που πολυ σωστα κανουν οι περισσοτεροι.

Ομως, απο εκει και περα παραμενει το κρισιμο ερωτημα: μπορουν τετοιες «συναντησεις κορυφης» πραγματικα να φερουν την ειρηνη στα Βαλκανια; Η απαντηση ειναι ΟΧΙ.

Αυτοι που βαζουν τις υπογραφες τους κατω απο τις διακηρυξεις που μιλανε για το «διεθνες δικαιο», για «ειρηνικους τροπους επιλυσης των διαφορων», ειναι οι ιδιοι που εστησαν την φρικη των εθνικων εκκαθαρισεων και των σφαγων στην πρωην Γιουγκοσλαβια. Οι ιδιοι που πρωτοστατησαν στην στρατιωτικη επεμβαση στην Αλβανια, που ειχε στοχο να σταματησει την εξεγερση των εργατων. Οι ιδιοι που ενω σγιγγουν τα χερια στην Κρητη, κλιμακωνουν την πολεμικη ατμοσφαιρα με «Παρμενιονες» και «Ταυρους» - πολεμικες ασκησεις στο Αιγαιο και στη Κυπρο φερνοντας για αλλη μια φορα τα F-16 και τα Μιραζ σε θεση μαχης. Οι ιδιοι που εξοπλιζονται σαν ασταμαι με αγορες οπλων πολλων δισεκατομμυριων και φορτωνουν την Κυπρο με S 300 και στρατιωτικες βασεις και εχουν κανει τα «καζους μπελι» καραμελλα στις ανακοινωσεις τους.

Ανταγωνισμοι

Αυτες οι πολιτικες δεν προκειται να σταματησουν μετα την Διασκεψη της Κρητης, ουτε προκειται τα γερακια να μετατραπουν σε «περιστερια». Οταν συναντιουνται δεν συζητανε για την ειρηνη, αλλα κοιτουν πως θα κερδισουν περισσοτερους ποντους στο παιχνιδι των ανταγωνισμων αναμεσα στις αρχουσες ταξεις. Δεν ειναι καθολου τυχαιο οτι αυτο που προβαλλει η ελληνικη κυβερνηση ειναι οτι «απο την Διασκεψη θα βγει ενισχυμενη η Ελλαδα σαν κυριαρχη δυναμη στα Βαλκανια». Γι'αυτο οι αντιθεσεις των ελληνων και των τουρκων καπιταλιστων, για τα πετρελαια του Καυκασου, για τις μοιρασιες των αγορων της Μαυρης Θαλασσας και των Βαλκανιων, για τον ελεγχο της Κυπρου και των θαλασσιων περασματων του Αιγαιου, θα ειναι αυτα που θα συνεχισουν να καθοριζουν τον χαρακτηρα της ελληνοτουρκικης διαμαχης.

Η Διασκεψη της Κρητης το μονο που θα κανει θα ειναι να δωσει ακομα μια ευκαιρια στον Σημιτη και στον Γιλμαζ να διεκδικησει ο καθενας για τη δικη του αρχουσα ταξη τον κυριαρχο ρολο στην περιοχη. Σε αυτες τις διεκδικησεις αναζητουν πλατες στις Μεγαλες Δυναμεις - στην Ευρωπαϊκη Ενωση ή στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ - και με τη «βοηθεια» των ιμπεριαλιστων εχουν απλωσει τους ελληνοτουρκικους ανταγωνισμους χιλιαδες μιλια μακρια απο το Αιγαιο και τις βραχονησιδες του.

Αυτος ειναι ο λογος που η προηγουμενη Συμφωνια, το λεγομενο «πνευμα της Μαδριτης» εξελιχθηκε σε αερομαχιες και ψυχροπολεμικες μανουβρες. Γι'αυτο δεν εφησυχαζουμε. Παλευουμε εναντια στους πολεμοκαπηλους που θεωρουν καθε προσεγγιση με τους γειτονες σαν «ξεπουλημα» και απαιτουμε απο τις δικες μας κυβερνησης, Ελλαδας και νοτιας Κυπρου να σταματησουν τους εξοπλισμους και τις διεκδικησεις.

Ραδιομαραθωνια υποκρισια

Την ωρα που οι διαφοροι κυβερνητικοι παραγοντες και αλλοι καμαρωναν για τα επιτευγματα του ραδιομαραθωνιου και προβαλλαν τις διαφορες εταιριες που προσφεραν ποσα, η πραγματικοτητα ερχονταν να αποκαλυψει με τον πιο εντονο τροπο την υποκρισια ολων αυτων.

Το ενδιαφερον της κυβερνησης για τα ατομα με ειδικες αναγκες φαινεται απο το γεγονος οτι αφησε το γραφειο ευημεριας να διαλυθει γιατι δεν προσλαμβανει προσωπικο να καλυψει ακομα και τις πιο στοιχειωδεις αναγκες.

Την ιδια ωρα που ο απλος κοσμος εδινε απο το υστερημα του γιατι πιστευε οτι βοηθα καποιους συνανθρωπους του το «Ιδρυμα Χριστου Στελιου Ιωαννου» που φροντιζει ατομα με ειδικες αναγκες, πετουσε στο δρομο 15 τροφιμους γιατι χειροτερεψε η κατασταση τους και χρειαζονταν περισσοτερη φροντιδα. Αυτη ειναι η αντιληψη της κυβερνησης και των ομοιων της περι φροντιδας των ατομων με ειδικες αναγκες. Μονο οσοι ειναι καλα ή «φερνουν χρυσα μεταλλια» οπως ειπε και συγγενης μιας απο τις 15 εχουν θεση στα ιδρυματα; Οι υπολοιποι στον Καιαδα;

Ο κυριος Κληριδης και οι διαφοροι μεγαλοκαρχαριες νομισαν πως ξοφλουν τις υποχρεωσεις τους απεναντι στην κοινωνια με τη προσφορα μιας κρουαζιερας, μιας φωτογραφιας ή ενος ρολογιου. Η εργατικη ταξη δεν θελει ουτε τις κρουαζιερες τους ουτε τις φωτογραφιες τους. Θελει αξιοπρεπεις μισθους και πραγματικες κοινωνικες παροχες για να μην χρειαζεται ουτε την φιλανθρωπια τους, ουτε τις διφημιστικες φιεστες τους.

Οι εργαζομενοι δεν εχουν κανενα λογο να συμμετεχουν σε τετοιες φιεστες υποκρισιας. Οσοι θελουν να κανουν κατι για τους συνανθρωπους τους ας ελθουν να παλεψουμε ν' αλλαξουμε αυτο το κοσμο της μιζεριας, της φτωχειας και της δυστυχιας. Πεντε λιρες εισφορα στο απεργιακο ταμειο των ταχυδρομικων ή των γιατρων ή των εργαζομενων στο γραφειο ευημεριας που απεργουν τωρα θα συμβαλουν πολυ περισσοτερο προς αυτη την κατευθυνση παρα ολα τα λεφτα του ραδιομαραθωνιου.

Η Ευρωπη δικαιωσε την σφαγη των ΜΜΑΔ στη Χλωρακα

Τον περασμενο μηνα το Ευρωπαϊκο Δικαστηριο (Ε.Δ.) με αποφαση του απαλλαξε την Κυπριακη Δημοκρατια απο τις ευθυνες για την δολοφονικη επιχειρηση της ΜΜΑΔ στην Χλωρακα τον Δεκεμβρη του 1993.

Με την αποφαση αυτη ανατρεπεται η καταδικη της Κυπριακης Δημοκρατιας απο την Επιτροπη Ανθρωπινων Δικαιωματων στην οποια ειχαν προσφυγει οι συγγενεις των δολοφονηθεντων Λευτερη και Ελσης.

Το Ε.Δ. βεβαια στηριχτηκε πανω στην εκθεση του Ανωτατου Δικαστηριου συμφωνα με την οποια η βια που χρησιμοποιησαν τα ΜΜΑΔ "ηταν αναγκαια υπο τας περιστασεις". Γι'αυτο και η αποφαση του Ε.Δ. αναφερει πως "Τα ΜΜΑΔ δεν χρησιμοποιησαν υπερμετρη βια και οτι πιστευαν ειλικρινα οτι υπο τας περιστασεις ηταν αναγκαιο να σκοτωσουν τον Λευτερη ωστε να σωσουν την ζωη της Ελσης και την δικη τους".

Η σχεδον "αμεση" μεταδοση απο τα καναλια τοτε της σφαγης στην Χλωρακα, η επιθεση της ΜΜΑΔ με αυτοματα οπλα, shot guns, δακρυγονα και οι δεκαδες σφαιρες που βρεθηκαν στο κορμι της Ελσης εδωσαν πολυ καθαρα την εικονα μιας δολοφονικης επιθεσης. Κι ετσι καταγραφηκε στην μνημη του κοσμου.

Ενα μικρο δειγμα της αγανακτησης που υπηρχε τοτε αναμεσα στον απλο κοσμο και της διαθεσης να κανει κατι ηταν η ανταποκριση που βρηκε το ψηφισμα της Εργατικης Δημοκρατιας που ζητουσε την αμεση διαλυση των ΜΜΑΔ, την παραιτηση του Υπουργου Δικαιοσυνης και τον αφοπλισμο της Αστυνομιας. Μεσα σε λιγες ωρες μαζευτηκαν 500 υπογραφες.

Αν βρισκοταν μια μαζικη οργανωση να καλεσει κινητοποιησεις, αξιοποιωντας ετσι τον θυμο του κοσμου σιγουρα η κυβερνηση θα βρισκοταν σε πολυ δυσκολη θεση και το Ε.Δ. θα δυσκολευοταν να παρει μια τετοια αποφαση. Ομως δυστυχως το ΑΚΕΛ σαν αντιπολιτευση περιοριστηκε να κατηγορησει την αστυνομια για κακους χειρισμους. Η Χαραυγη κατηγορησε τα ΜΜΑΔ για ανικανοτητα που οφειλεται στην αποδυναμωση τους, λογω των μεταθεσεων της κυβερνησης.

Η αποφαση του Ε.Δ. εδειξε με τον καλυτερο τροπο ποσο εχτιμα την ανθρωπινη ζωη και τα ανθρωπινα δικαιωματα. Η δικαιωση της σφαγης στη Χλωρακα εδειξε ποσο ακριβοδικαιοι ειναι οι διαφοροι ευρωπαϊκοι θεσμοι και ποσο αμεροληπτη ειναι η δικαιοσυνη της Ενωμενης Ευρωπης.

Κυριακος Κοϊλιαρης

ΔΙΕΘΝΗ

ΓΑΛΛΙΑ

Οι φορτηγατζήδες δειχνουν τον δρομο της νικης

Τερματίστηκε το Σαββάτο 8 του Νιοβρη η απεργία των γάλλων φορτηγατζήδων που κράτησε σχεδόν μια βδομάδα και ταρακούνησε όχι μόνο την γαλλική κυβέρνηση και τους εργοδότες αλλά και ολόκληρη την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Γαλλία είναι το σταυροδρόμι των αυτοκινητοδρόμων της Ευρώπης για εμπορεύματα που κινούνται ανάμεσα στο βορρά και το νότο.

Στήνοντας 150 μλόκα σε επιλεγμένους τόπους, όπως αποθήκες καυσίμων, βενζινάδικα και οδικούς κόμβους, με μία φανταστική επίδειξη της δύναμης και της αποφασιστικότητας τους, οι απεργοί μπόρεσαν να σταματήσουν την διακίνηση κάθε εμπορεύματος με φορτηγά αυτοκίνητα σ'ολόκληρο το δίκτυο αυτοκινητοδρόμων της Γαλλίας.

Φθαρτά από την Ισπανία και την Πορτογαλία έμειναν στα σύνορα με την Γαλλία χωρίς να μπορούν να περάσουν στις αγορές τις βόρειας Ευρώπης.

Εξαρτήματα για την αυτοκινητοβιομηχανία της Ιβηρικής από την Βρεττάνια και την Γερμανία παγιδεύτηκαν μέσα στην Γαλλία.

Στην ίδια την χώρα άρχισε η έλλειψη καύσιμων από τα βενζινάδικα και τα ράφια τροφίμων και φθαρτών στις υπεραγορές άδειασαν.

Νικη

Το αποτέλεσμα της απεργίας ειναι μια νίκη για τους οδηγούς ωστόσο η συμφωνία υπογράφτηκε από την CFDT, που αντιπροσωπεύει τα τρία τέταρτα των οδηγών, παρά την διαφωνία των άλλων δύο συντεχνιών και πολλών μελών της.

Με την συμφωνία οι οδηγοί θα πάρουν αύξηση 6% απο την 1η του Οκτώβρη ενώ οι υπάλληλοι στα γραφεία 4%. Η αύξηση που παίρνουν οι οδηγοί θα δωθεί και στους οδηγούς λεωφορείων και ασθενοφόρων. Απο την 1η Ιουλίου του 2000 ο κατώτατος μισθός οδηγού θα είναι 21 χιλιάδες δολλάρια. Ωστόσο παραμένει ανοικτό το ζήτημα της πληρωμής του δώρου που είχε συμφωνηθεί σαν μέρος της συμφωνίας με την οποία έκλεισε η περισινή 12μερη απεργία των φορτηγατζήδων.

Παράδοση αγώνων

Οι γάλλοι οδηγοί έχουν δημιουργήσει μια παράδοση αγωνων την δεκαετία του 90 ξεκινώντας με μικρες κινητοποιήσεις και απεργίες στα πρώτα χρόνια τις δεκαετίας που κορυφώθηκαν τον περασμένο Νιόβρη.

Πέρσι είχαν απεργήσει ξανά με μεγάλη επιτυχία αποδεικνύοντας οτι η συλλογική δράση δεν είναι κάτι το ξεπερασμένο μέσα στην σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας όπως μας θέλουν μερικοί απολογητές του καπιταλισμού να πιστεύουμε.

Μέσα στις συνθήκες της φιλελέυθεροποίησης της αγοράς που μεταφράζεται σε χειρότερες συνθήκες δουλειάς, ελαστικό ωράριο, εντατικοποιήση, απλήρωτες υπερωρίες, ιδιωτικοποιήσεις στον κρατικό τομέα και ανεργία, σε μία χώρα όπου το ποσοστό οργάνωσης δεν ξεπερνά το 10%, 300 χιλιάδες οδηγοί δείχνουν την δύναμη πού έχει συγκεντρώσει στα χέρια τους το καπιταλιστικό σύστημα.

Όπως έδειξε και η νικηφόρα απεργία της UPS στις ΗΠΑ οι εργατική τάξη μπορεί να κτύπησει κατα μέτωπο την φιλελεύθερη επίθεση της άρχουσας τάξης με αιτήματα για καλύτερους μισθούς, λιγότερες ώρες εργασίας και μόνιμες θέσεις εργασίας.

Οι κινητοποιήσεις της γαλλικής εργατικής τάξης, απο το καυτό χειμώνα του 1995 μέχρι τις σημερινές κινητοποιήσεις των φορτηγατζήδων είναι πηγή έμπνευσης για το παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Οι γερμανοί μεταλλεργάτες έγραφαν στα πανώ τους στις περσινές τους κινητοποιήσεις: "Μαθαίνουμε γαλλικά!".

Εμείς μπορούμε να βάλουμε στην δική μας ατζέντα 2000 τα διδάγματα απο τις κινητοποιήσεις της εργατικής ταξης σ'ολόκληρο τον κόσμο.

Σταύρος Σιδεράς

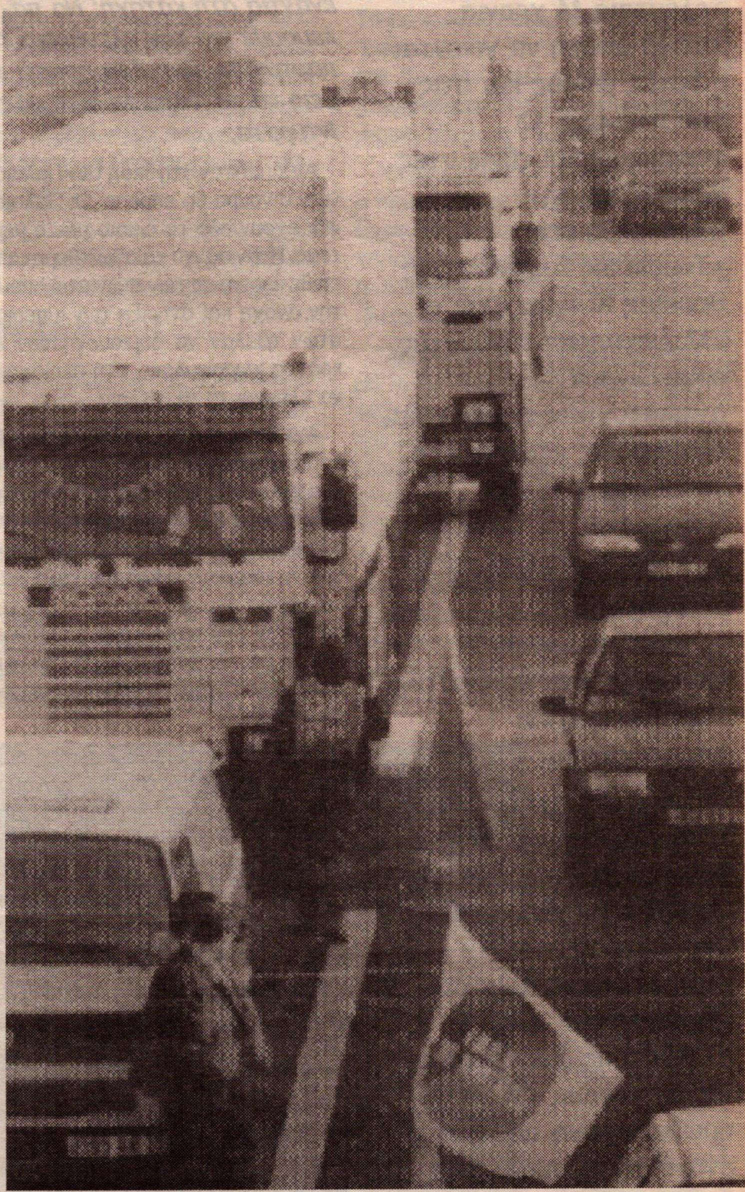

Χρηματιστηριακο Κραχ: Το σύστημα κλονίζεται

Ενα μεγάλο χρηματιστηριακό Κραχ απείλησε το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα. Αρχισε στο Χρηματιστήριο του Χονγκ-Κονγκ το τελευταιο 10ημερο του Οκτώβρη, όταν οι τιμές των μετοχών έπεσαν γύρω στο 30% σε λίγες μέρες και απλώθηκε παντού. Η πτώση της πρώτης μέρας μετατράπηκε σε πανικό την επομένη.

Για δευτερη φορά μέσα σε δέκα, χρόνια, οι "επιτυχίες" του καπιταλισμού αποδεικνύονται σαπουνόφουσκα που ξεφουσκώνει με δραματικό τρόπο.

Η οικονομία του Χονγκ- Κονγκ ήταν άλλο ένα παράδειγμα για μίμηση από τους καπίταλιστές των ανερχόμενων οικονομιών και από τους Ευρωπαίους. Με ρυθμό ανάπτυξης 5%, με χαμηλό πληθωρισμό, με πλεονάσματα στο ισοζύγιο εισαγωγών-εξαγωγών και στον κρατικό προϋπολογισμό και με σταθερό νόμισμα, το δικό του δολλάριο. Ολα αυτά, όμως, αποδείχτηκε ότι ήταν σαθρά μπροστά στη μαζική φυγή κεφαλαίων που πυροδότησε η κερδοσκοπική μανία των καπιταλιστών.

Η κυβέρνηση του Χονγκ- Κονγκ (πού ελέγχεται τώρα πια από τήν "κομμουνιστική" κυβέρνηση του Πεκίνου) προσπάθησε να ανεβάσει τα επιτόκια και να κρατήσει σταθερό το νόμισμά της. Προσπάθησε να αποφύγει τις συνέπειες της νομισματικής κατάρρευσης όπως αυτές που γνώρισε τους τελευταίους μήνες η Μαλαισία, η Ταϋλάνδη, οι Φιλιππίνες και πρόσφατα ή Ταϊβάν.

Οχι μόνο δεν το κατάφερε, αλλά αντίθετα άρχισε το Κραχ να απλώνεται και στις υπόλοιπες χώρες.

"Παγκοσμιοποίηση και Χάος"

Οι ανησυχίες στα χρηματιστήρια της Δύσης παρουσιάστηκαν σαν ένα παράδοξο της "παγκοσμιοποίησης" , ενώ επιστρατευτηκε σαν εξήγηση και η επιστημονική θεωρία του Χάους που λέει ότι το φτερούγισμα μιας πεταλούδας στην Ασία μπορεί να είναι η αρχή μιας καταιγίδας στην άλλη άκρη του πλανήτη. Αλλά δεν φτάνει μόνο η αναφορά στη διεθνοποίηση για να εξηγήσει κανείς πώς μια κρίση στο Χονγκ-Κονγκ απειλεί τις ΗΠΑ και την Ευρώπη.

Οι μηχανισμοί που πυροδοτούν την κρίση είναι πολύ πιο χείροπιαστοί. Μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις που είχαν τεράστιες προσδοκίες από το "μπουμ" της νοτιοανατολικής Ασίας άρχισαν να κόβουν δραστικα τα επενδυτικά προγράμματα τους. Η Asea-Brown-Boveri ανακοίνωσε 10.000. απολύσεις, η Σίτιμπανκ 9.000 απολύσειςς. Η βαθύτερη οικονομική κατάσταση του συστήματος διεθνώς σημαίνει ότι ακόμα καί τα πιο κολοσιαία κεφάλαια δεν έχουν εμπιστοσύνη στις μελλοντικές προοπτικές ανάπτυξης. Ο καπιταλισμός δεν έχει ξεπεράσει την οικονομική κρίση.

Η οικονομική ανάκαμψη των ΗΠΑ κοντεύει στο τέλος της. Ολοι ξέρουν ότι το τεράστιο μπουμ στο χρηματιστήριο της Γουόλ Στρητ στηρίζεται στην κερδοσκοπία και οχι στην πραγματική οικονομία. Γι' αυτό αρκεί ένα παραπάτημα στο Χονγκ- Κονγκ, μια φήμη ότι θα ανέβουν τα επιτόκια στις ΗΠΑ ή μια ομιλία του Ιάπωνα πρωθυπουργού για να επικρατήσει πανικος και να αρχίσει φυγή κεφαλαίων που φέρνει νέα μεγαλύτερη οικονομική ύφεση.

Οι οροι που βάζει το Μάαστριχτ στις χώρες για να γίνουν μέλη του κοινού νομίσματος της Ευρώπης, εμποδίζουν οποιαδήποτε προσπάθεια οικονομικής ανάκαμψης πριν ακόμα αρχίσει. Ετσι τα κέρδη που έχουν συσσωρευτεί στις τράπεζες και-στις επιχειρήσεις καταλήγουν σε παιχνίδια με τις μετοχές και τα νομίσματα, σε τζόγο που θα τους δώσει μεγαλύτερο κέρδος.

Το σημερινό κραχ φανερώνει την ματαιότητα κάθε θυσίας που καλούνται οι εργαζόμενοι να δεχθούν για χάρη της εθνικής οικονομίας. Τα ελλείμματα του προυπολογισμού, ο πληθωρισμός και η ανεργία θα τραβήξουν ξανά προς τα πάνω. Ολη η αντεργατική λογική του στυλ "θυσιάστε τα μεροκάματα για να ενισχύσετε την ανταγωνιστικότητα και τα κέρδη" δείχνει τώρα τον παραλογισμό της σε όλο του το μεγαλείο.

Η πολιτική της "απελευθέρωσης της αγοράς" και της συμπίεσης του εργατικού κόστους, όχι μόνο δεν "εξασφάλιζει το μέλλον της οικονομίας" αλλά την κάνει πιο ευάλωτη στην κερδοσκοπική θύελλα.

Είναι καιρός να βάλουν οι εργάτες πλώρη να ξηλώσουν ολόκληρο το σύστημα των κερδοσκόπων απ' τη ρίζα του.

Επαναπροσεγγιση ο δρομος για τ

Γιατι ειμαστε αντιθετοι στις αντικατο

Εχει καθιερωθει τα τελευταια 14 χρονια, τετοια εποχη να γινονται γιορτες μισους και στις δυο πλευρες. Οι τουρκοκυπριοι εθνικιστες γιορταζουν την ανακηρυξη της «Τουρκικης Δημοκρατιας Βορειας Κυπρου» και οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες οργανωνουν αντικατοχικες πορειες και εκδηλωσεις εναντια στο «ψευδοκρατος του Ντεκτας».

Και στις δυο πλευρες οι εθνικιστες θα προσπαθησουν να επιβαλουν ενα σοβινιστικο κλιμα μισους και αντιπαραθεσης.

Οι πολιτικοι ηγετες και τα ΜΜΕ στην πλευρα μας προτρεπουν τον κοσμο και κυριως τη νεολαια να παρει μερος στις αντικατοχικες πορειες. Παρομοιαζουν τους ελληνοκυπριους με τους παλαιστινιους και τον ηρωϊκό αγωνα που κανουν εναντια στο σιωνιστικο κρατος του Ισραηλ και παραλληλιζουν τους μοτοσικλετιστες και τους μαθητες που προσπαθουν να μπουν στην νεκρη ζωνη με τους αγωνιστες της ΕΟΚΑ και αλλα παρομοια.

Πολλοι νεολαιοι που θελουν να κανουν κατι εναντια στην αδικια και το κατεστημενο τραβιουνται καλοπροαιρετα σε αυτες τις πορειες και βαζουν μια σειρα ερωτηματα.

Δεν ειναι σωστο να παλευουμε εναντια στη κατοχη; Να παλευουμε για την ελευθερια της παρτριδας μας; Δεν πρεπει και μεις να κανουμε τη δικη μας Ιντιφατα;

Αν ειμασταν στη θεση των Παλαιστινιων σιγουρα θα επρεπε. Οι Παλαιστινιοι εχουν ολο το δικαιο με το μερος τους. Ηταν παντα τα αθωα θυματα της επιθετικοτητας των σιωνιστων που με την ανοχη και στηριξη των ιμπεριαλιστων ηθελαν να δημιουργησουν ενα κρατος χωροφυλακα στη περιοχη για να ελεγχει τα πετρελαια.

Αντιθετα στη Κυπρο δεν εχουμε ενα επιτιθεμενο, την τουρκικη πλευρα, και ενα αμυνομενο, την ελληνικη πλευρα. Δεν εχουμε ενα που αδικει και ενα που αδικειται. Οσο αδικη και επιθετικη ηταν η τουρκικη αρχουσα ταξη και ο τουρκικος στρατος το '74, αλλο τοσο αδικη και επιθετικη ηταν η ελληνοκυπριακη και ελληνικη αρχουσα ταξη και ο ελληνικος στρατος και η εθνοφρουρα πριν το '74.

Για τις συγκρουσεις και τους πολεμους στη Κυπρο φταινε οι αρχουσες ταξεις και των δυο πλευρων που ανταγωνιζονταν για την οικονομικη, πολιτικη και στρατιωτικη κυριαρχια πανω στο νησι (οπως βεβαια και οι διαφοροι αλλοι ιμπεριαλιστες που επεμβαιναν ριχνοντας λαδι στη φωτια).

Για να εξασφαλισουν τα συμφεροντα τους οι αρχουσες ταξεις και των δυο πλευρων δεν διστασαν να εφαρμοσουν τις πιο βαρβαρες μεθοδους εθνικου ξεκαθαρισματος και να οδηγησουν στη σφαγη και τη προσφυγια χιλιαδες τουρκοκυπριους και ελληνοκυπριους εργαζομενους.

Το οτι οι ελληνοκυπριοι και ελληνες καπιταλιστες εχασαν το πολεμο του '74 δεν τους μετατρεπει και σε αδικημενους. Μεχρι τοτε ηταν αυτοι οι επιτιθεμενοι που καταπιεζαν και εσφαζαν τους τουρκοκυπριους.

Δεν ειναι αδικο ομως για τους ελληνοκυπριους προσφυγες που εχασαν τα σπιτια τους; Δεν ειναι αδικο το 18% του πληθυσμου να ελεγχει το 36% του εδαφους;

Σιγουρα ειναι αδικο για τον απλο κοσμο που εχασε τα σπιτια του και πολυ περισσοτερο τα αγαπημενα του προσωπα. Γι' αυτη την αδικια ομως δεν φταιει μονο ο τουρκικος στρατος και η τουρκικη αρχουσα ταξη αλλα και η δικη μας, που εχει τουλαχιστο την αλλη μιση ευθυνη για τις διακοινοτικες συγκρουσεις και τους πολεμους στη Κυπρο.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη παριστανει σημερα την αδικημενη γιατι οι τουρκοκυπριοι, το 18% του πληθυσμου κατεχουν το 36% του κυπριακου εδαφους. Δεν δεν λεει ομως τιποτα για το οτι οι τουρκοκυπριοι απο το '64 μεχρι το '68 ηταν αποκλεισμενοι απο την εθνοφρουρα και τον ελληνικο στρατο στους θυλακες που αποτελουσαν μολις το 4.8% του εδαφους της Κυπριακης Δημοκρατιας. Αυτο δεν ηταν αδικια;

Ο πολεμος του '74 ελυσε με ενα βαρβαρο τροπο αυτη την αδικια, προσφυγοποιωντας χιλιαδες ελληνοκυπριους. Δυστυχως, σημερα, δεν υπαρχει κανενας δικαιος και ειρηνικος τροπος να γυρισουν οι ελληνοκυπριοι προσφυγες στα σπιτια τους. Κατι τετοιο θα σημαινε την προσφυγοποιηση χιλιαδων απλων ανθρωπων απο την αλλη πλευρα που ζουν σε αυτα τοσα χρονια και δημιουργησαν τη ζωη τους. Κατι τετοιο μονο με μια βαρβαροτητα ομοια με αυτη του '74 θα μπορουσε να γινει.

Οι ελληνοκυπριοι προσφυγες θα επρεπε να απευθυνθουν γι' αυτα που εχασαν πρωτα και κυρια στην δικη μας κυβερνηση και αρχουσα ταξη που ειναι τουλαχιστο συνυπευθυνοι για τους πολεμους στη Κυπρο.

Ναι αλλα σημερα δεν ειναι μονο οι ελληνοκυπριοι που υποφερουν απο τον τουρκικο στρατο, αλλα και οι ιδιοι οι τουρκοκυπριοι που μεταναστευουν.

Το οτι πολλοι τουρκοκυπριοι δεν θελουν τον τουρκικο στρατο δεν σημαινει οτι τον βλεπουν και σαν στρατο κατοχης. Και πολλοι ελληνοκυπριοι δεν ηθελαν τους «καλαμαραδες» οταν ηταν εδω η ελληνικη μεραρχια το '63-'64 αλλα κανενας ελληνοκυπριος δεν τους εβλεπε σαν στρατο κατοχης.

Ειναι μεγαλη υποκρισια αυτοι που για χρονια καταπιεζαν και «ξεκαθαριζαν» τους τουρκοκυπριους να ισχυριζονται οτι ταχα θελουν να τους απελευθερωσουν «απο το καταπιεστικο καθεστως του Ντεκτας». Με κανενα τροπο οι τουρκοκυπριοι δεν θελουν να ξαναγυρισουν στην κατασταση που βρισκονταν πριν το'74. Δεν ειναι τυχαιο εξαλλου που παρα την μεγαλη μεταναστευση τους, ελαχιστοι μονο ερχονται στο νοτο, και αυτοι προσπαθουν να φυγουν με τη πρωτη ευκαιρια.

Οι δυναμικες «αντικατοχικες πορειες» ομως βοηθουν για να υπαρξει κινητικοτητα στο κυπριακο. Ο θανατος των Ισαακ και Σολωμου προκαλεσε περισσοτερη κινητικοτητα απ οσο ολες μαζι οι διαπραγματευσεις των τελευταιων χρονων.

Οχι. Η κινητικοτητητα που εφεραν τα επεισοδια στη Δερυνεια ειναι η ιδια κινητικοτητα που εφερε προηγουμενα η κριση στα Ιμια και τωρα η κριση για τους S-300. Ειναι η κινητικοτητα του τρομου για να αποτραπει ο πολεμος και να μην «*ανοιξει η πορτα του τρελλοκομειου*» οπως παραδεχτηκε και ο Παγκαλος.

Οι παρεμβασεις των διαφορων «μεγαλων» εξαρτωνται και οριζονται απο τα κυνικα τους συμφεροντα και οχι απο το ποσοι νεοι θα σκοτωθουν. Ας μην ξεχναμε οτι ο ιδιος Χολμπρουκ, που παρεμβαινει στο κυπριακο, δεν διστασε να βομβαρδισει τη Βοσνια και να προκαλεσει το θανατο εκατονταδων αμαχων, για να επιβαλει τις λυσεις που εξυπηρετουσαν τα αμερικανικα συμφεροντα.

Το ζητουμενο για μας δεν ειναι ποια συμφεροντα θα εξυπηρετηθουν περισσοτερο απο μια διευθετηση, τα ελληνικα, τα τουρκικα ή τα αμερικανικα, αλλα να υπαρξει ειρηνη. Οι απλοι ανθρωποι των δυο πλευρων εχουν πληρωσει με ποταμια αιματος τους ανταγωνισμους των αρχουσων τους ταξεων. Δεν υπαρχει κανενας λογος να ξαναοδηγηθουν στο σφαγειο του πολεμου.

Αυτοι που οργανωνουν και στηριζουν τις αντικατοχικες πορειες, ο αρχιεπισκοπος, το ΠΑΚ, οι μοτοσυκλετιστες και αλλοι ακροδεξιοι σοβινιστες και φασιστες δεν ενδιαφερονται για την ειρηνη. Στη ουσια αυτο που θελουν ειναι να παρουν την ρεβανς για την ηττα του '74. Γι αυτο και καθε φορα επιδιωκουν τα επεισοδια, για αυτο και καθε φορα θελουν να σπασουν την γραμμη αντιπαραταξης και να μπουν στην αλλη πλευρα, να κατεβασουν τουρκικες σημαιες και να τις καψουν. Για να δειξουν οτι δεν δεχονται τα αποτελεσματα της ηττας του '74.

Θα πρεπει δηλαδη να αποδεχτουμε τα τετελεσμενα του '74; Θα πρεπει να αποδεχτουμε τα τειχη του διαχωρισμου;

Το πρωτο που πρεπει να πουμε ειναι οτι, τα πρωτα συνορα στην Κυπρο, τα πρωτα «τειχη του διαχωρισμου», τα εστησαν οι ελληνοκυπριοι σοβινιστες το '63-'64 οταν εμπαιναν στα τουρκικα χωρια και σκοτωναν, βιαζαν και λεηλατουσαν και αναγκασαν τους τουρκοκυπριους να κλειστουν στους θυλακες για να σωθουν.

Ειναι χυδαια υποκρισια ολοι αυτοι που εχτισαν αυτα τα τειχη, που εσπειραν το δηλητηριο του εθνικου και φυλετικου μισους και γεμισαν την Κυπρο με ομαδικους ταφους να εμφανιζονται σημερα σαν οι πιο ενθερμοι οπαδοι της επανενωσης.

Το πραγματικο προβλημα στη Κυπρο δεν ειναι τα τειχη που δημιουργουν οι βαρελλες και τα συρματομπλεγματα αλλα τα τειχη του μισους και της δυσπιστιας που υπαρχουν στα μυαλα και τις καρδιες των απλων ανθρωπων. Πανω σ' αυτα πατουν οι εθνικιστες της καθε πλευρας για να σπρωξουν τον κοσμο στις συγκρουσεις και τους πολεμους, για να εξασφαλισουν τις επιδιωξεις τους.

Αυτα τα τειχη ειναι που χρειαζεται να γκρεμισουμε. Αυτα ομως δεν φευγουν ακομα και αν φυγουν οι βαρελλες και τα συρματομπλεγματα. Αντιθετα οσο ο αγωνας μας στρεφεται εναντια στις βαρελλες τοσο πιο ψηλα θα γινονται τα τειχη του μισους και τις καχυποψιας. Το κλιμα που επικρατει στις αντικατοχικες εκδηλωσεις ειναι η καλυτερη αποδειξη γι αυτο.

Δεν μπορουν να γινουν με αλλο τροπο οι «αντικατοχικες» πορειες που να στελνουν «σωστα» μηνυματα προς τους τουρκοκυπριους;

Με οποιο τροπο και αν γινονται οι αντικατοχικες πορειες, με ασπρες σημαιες, με κυπριακες ή με ελληνικες και πετρες, το μηνυμα που στελνουν ειναι παντα το ιδιο: Οτι το προβλημα ειναι η κατοχη και τα συνορα που δημιουργησε ο πολεμος του '74.

Στην ουσια στηριζουν μεσα στους ελληνοκυπριους την πολιτικη των εθνι-

Ομαδικος ταφος τ/κ στη Αλοα. Δεκαδες γυναικες, γεροι και παιδια δολοφονηθηκαν εν ψυχρω στις 14 Αυγουστου 1974 απο ελληνοκυπριους εθνικιστες. Αυτο το κομματι της ιστοριας μας το κρυβουν απο τη νεολαια.

Ενα απαραιτητο οπλο για τον καθε αγωνιστη και αγωνιστρια που θελει να παλεψει τον εθνικισμο

Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας
τηλ 02-349770

...ην ειρηνη

...χικες πορειες;

κιστων που παριστανουν τα αθωα θυματα και τους αδικιμενους. Κρυβουν ετσι ολα οσα προηγηθηκαν του '74, και δικαιολογουν οσα γινονται σημερα εναντιον των τουρκοκυπριων, το εμπαρκο, τους εξοπλισμους, τους εκβιασμους με την Ε.Ε.

Το μηνυμα που στελλουν προς τους τουρκοκυπριους ειναι ξεκαθαρο: Θα ζησετε μαζι μας ειτε το θελετε ειτε οχι, η Κυπρος ειναι δικη μας και θα πρεπει να δεχτειτε να ζησετε υπο καθεστως μειονοτητας οπως πριν ή δεν εχετε θεση εδω.

Το μονο που πετυχαινουν ειναι να μεγαλωνουν τη δυσπιστια αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο πλευρων και τους μονους που εξυπηρετουν ειναι τους σοβινιστες και των δυο πλευρων.Γι αυτο και η Εργατικη Δημοκρατια ηταν παντα αντιθετη στις αντικατοχικες πορειες.

Ντινος Αγιομαμιτης

Αυτοι που πανε στις πορειες γιατι θελουν να κανουν κατι εναντια στην αδικια και το κατεστημενο βρισκονται σε λαθος πλευρα. Οι αντικατοχικες πορειες δεν στρεφονται εναντια στην αδικια και το κατεστημενο αλλα αντιθετα στηριζουν το ελληνοκυπριακο κατεστημενο και καλυπτουν τις ευθυνες που εχει για τους πολεμους και τη δυστυχια στη Κυπρο.

Οσοι θελουν να κανουν πραγματικα κατι εναντια στο κατεστημενο και την αδικια, θα πρεπει να στραφουν πρωτα και κυρια εναντια στους δικους τους υπευθυνους για τους πολεμους και τις συμφορες που εζησαν και ζουν οι απλοι ανθρωποι των δυο πλευρων.

Δεν χρειαζεται πολυ θαρρος για να πηγαινεις στις αντικατοχικες πορειες οταν ολοι σε χειροκροτουν και σε προβαλλουν. Δεν χρειαζεται πολυ θαρρος για να λες τις μισες αληθειες που εξυπηρετουν την δικη σου πλευρα.

Εκεινο που πραγματικα χρειαζεται θαρρος ειναι να πας κοντρα σε ολους αυτους και να λες ολη την αληθεια, εστω και αν ειναι σε βαρος της πλευρας σου. Εκεινο που πραγματικα χρειαζεται θαρρος ειναι να εισαι δημοκρατης και να αναγνωριζεις και να υποστηριζεις με συνεπεια τα δημοκρατικα δικαιωματα ολων των αδικημενων και καταπιεσμενων και οχι μονο οταν εξυπηρετουν τα συμφεροντα της πλευρας σου.

Αν αναγνωριζουμε τη θεληση και τα δημοκρατικα δικαιωματα των τουρκοκυπριων τοτε μπορουμε να οργανωνουμε εκδηλωσεις που να λαμβανουν υπ οψη αυτα τα αισθηματα και τις επιθυμιες. Μπορουμε να συνεννοουμστε μαζι τους και να οργανωνουμε κοινες εκδηλωσεις. Αυτες ομως δεν μπορουν να ειναι αντικατοχικες αλλα εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης.

Τετοιες εκδηλωσεις χρειαζομαστε αν θελουμε να απομακρυνουμε τον κινδυνο πολεμου. Πανω απ' ολα ομως χρειαζομαστε μια πολιτικη που να καλλιεργει τη φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα στους απλους ανθρωπους στην Ελλαδα, Τουρκια και Κυπρο. Που να μην βαζει ορους για την ειρηνη. Που να ειναι ετοιμη να σεβαστει τη θεληση των τουρκοκυπριων οπως αυτοι την εκφραζουν και οχι οπως εμεις θελουμε.

30 χρονια απο τη σφαγη στην Κοφινου

Καθε χρονο στην Κυπρο στις 15 Νοεμβρη γινονται σοβινιστικες γιορτες. Στο βορρα θα γινουν γιορτες για την ανακηρυξη της Τ.Δ.Β.Κ. και στο νοτο θα γινουν σοβινιστικες πορειες εναντια στο "ψευδοκρατος του Ντεκτας".

Κανενας ομως δεν προκειται να πει στους μαθητες και φοιτητες οτι η 15 Νοεμβρη συμπιπτει και με μια αλλη επετειο. Την επετειο των 30 χρονων απο την "επιχειρηση" στην Κοφινου οταν η Εθνοφρουρα κατω απο την καθοδηγηση του Γριβα εσφαξε αμαχους Τουρκοκυπριους.

Οι παλιοτεροι, που ξερουν πολυ καλα τι εγινε, προτιμουν να "ξεχνουν" ή το πολυ να μιλανε για "λαθη". Κανενας ομως δεν θα μιλησει σ'αυτη την νεολαια για ενα απο τα "κατορθωματα" του ελληνικου στρατου και της Εθνοφρουρας.

Ευθυνες

Μετα τις συγκρουσεις του 1963/64 οι Ελληνοκυπριοι καταφεραν να επιβληθουν στους Τουρκοκυπριους, να τους απομονωσουν στους θυλακες και να τους επιβαλουν μια πολιτικη και οικονομικη πολιορκια.

Την περιοδο απο την αρχη του 1964 μεχρι τον Δεκεμβρη 1967 οι Ελληνοκυπριοι αστοι νοιωθουν να ειναι κυριαρχοι της καταστασης. Η Εθνοφρουρα ενισχυμενη με τους 20.000 στρατιωτες της Ελληνικης Μεραρχιας εμφανιζεται σαν παντοδυναμη και ικανη να κανει μεγαλες στρατιωτικες επιχειρησεις εναντια στους Τουρκοκυπριους, οπως η ισοπεδωση των χωριων Κοφινου και Αγ. Θεοδωρος και η σφαγη 22 αμαχων Τουρκοκυπριων γεροντων στις 15 Νοεμβρη 1967.

Η επισημη εκδοχη για τις σφαγες εκεινες ειναι οτι ο Μακαριος και η κυβερνηση του "τελουσαν σε πληρη αγνοια" και οτι αποκλειστικη ευθυνη φερει η Χουντα. Δεν ηταν καθολου ετσι τα πραγματα ομως. Η κυβερνηση οχι μονο ηξερε τι γινοταν αλλα ειχε και την πρωτοβουλια σε αυτα τα γεγονοτα. Ο Μακαριος ειναι το λιγοτερο συνυπευθυνος με τον Γριβα και την Χουντα για εκεινη τη σφαγη.

Με εγκριση του Μακαριου η Αστυνομια αποφασισε να ξαναρχισει τις περιπολιες στην περιοχη Αγ. Θεοδωρου Λαρνακας. Μαλιστα η κυβερνηση ειχε δωσει τελεσιγραφο στην Ειρηνευτικη Δυναμη να διευθετησει το θεμα - αφου οι Τουρκοκυπριοι ηταν αντιθετοι σ'αυτες τις περιπολιες - διαφορετικα η αστυνομια θα ενεργουσε βιαια, με το "ετσι θελω", τις περιπολιες.

Επειδη αναμενοταν οτι οι περιπολιες θα οδηγουσαν σε συγκρουσεις με τους Τουρκοκυπριους η αστυνομια, χρειαζοταν και την υποστηριξη της Εθνοφρουρας για ν'αντιμετωπισει αυτο το ενδεχομενο. Στις 31/10/67 σε συσκεψη που εγινε στη Λευκωσια και πηραν μερος, εκτος απο τον Μακαριο και τον Γριβα, διαφοροι "πολιτικοι και στρατιωτικοι παραγοντες" αποφασιστηκε να ζητηθει η συγκαταθεση της Χουντας.

Στις 1/11/67 η Χουντα εδωσε τελικα την συγκαταθεση της χωρις βεβαια αυτο να την κανει λιγοτερο ενοχη.

Μακελειο

Ο Μαριος Τεμπριωτης, παλιο στελεχος της ΕΔΕΚ και σημερα υποστηρικτης της επαναπροσεγγισης, ηταν αυτοπτης μαρτυρας στην επιθεση εναντια στην Κοφινου. Να πως περιεγραψε σε παλιοτερη συνεντευξη του στην Εργατικη Δημοκρατια (τ.4) μερικες απο τις εμπειριες του:

«Υπηρετουσα τοτε την θητεια μου στην 32η Μοιρα Καταδρομων. Απο πολυ νωρις ειχαμε στρατοπεδευσει κοντα στον αστυνομικο σταθμο Σκαρινου. Στην περιοχη υπηρχαν και αλλες ελληνοκυπριακες δυναμεις που ελεγχαν απο ενα υψωμα το μικτο χωριο Αγ. Θεοδωρος.

Εκεινο που θυμαμαι πολυ καθαρα ηταν αυτα που μας ειπε ο λοχαγος μας λιγο πριν αρχισει η μαχη και τα οποια δεν θα ξεχασω ποτέ. Μας ειπε μεταξυ αλλων οτι "θα μας κατηγορησουν που θα μας κατηγορησουν για γενοκτονια, θελω να μπειτε μεσα και να μην αφησετε ουτε κοτα κουτση"».

Ακολουθησε ενα λουτρο αιματος: «Καποιοι Τουρκοκυπριοι, οι περισσοτεροι γεροντες, δεν ειχαν εγκαταλειψει το χωριο. Ειτε γιατι δεν μπορουσαν, ειτε γιατι τους ειχαν ξεχασει, ειτε γιατι ζουσαν μονοι τους και δεν ειχαν κανενα να τους φροντισει. Απ'αυτους δεν εζησε κανενας

Ανατριχιαστικες ομως ηταν και οι λεηλασιες που ακολουθησαν την καταληψη του χωριου. Οι στρατιωτες εμπαιναν μεσα στα σπιτια και εσπαζαν τα παντα για να βρουν λεφτα και οτιδηποτε πολυτιμο. Η ολη εικονα θυμιζε μπουλουκια βαρβαρων και οχι ενα πειθαρχημενο στρατο».

Πανηγυρισμοι μετα το τελος της "επιχειρησης" στην Κοφινου και τον Αγιο Θεοδωρο.

Η Αριστερα

Οπως σημερα, ετσι και τοτε, η αληθεια για τους Ελληνοκυπριους ηταν αυτο που συμφερε ακομα και σε στιγμες που ηταν δυσκολο να κρυφτει η ιδια η πραγματικοτητα. Ετσι ο *Φιλελευθερος* την επομενη παρουσιασε την σφαγη 22 αμαχων γεροντων και 2 ενοπλων Τουρκοκυπριων κατω απο τον τιτλο "Εφονευθησαν 24 τρομοκραται εις την Κοφινου" ενω η *Χαραυγη* οτι "ανευρεθησαν στην περιοχη Κοφινου μερικα πτωματα Τουρκων".

Κατω απο αυτες τις περιστασεις η Αριστερα και το εργατικο κινημα ειχαν χρεος και επρεπε να καταγγειλουν τις σφαγες που διευθυνε η πολιτικη και στρατιωτικη ηγεσια της "δικης μας" πλευρας.

Ομως οταν δυο βδομαδες αργοτερα το Π.Γ. του ΑΚΕΛ εξεδοσε ανακοινωση απεφυγε να καταγγειλει τους υπευθυνους της σφαγης φορτωνοντας τις ευθυνες στους νατοϊκους κυκλους και τον ιμπεριαλισμο: «*Οποιοιδηποτε κι αν ευθυνονται για τα αιματηρα γεγονοτα Αγ. Θεοδωρου - Κοφινου - και δεν υπαρχει αμφιβολια οτι την κυρια ευθυνη φερουν οι ιμπεριαλιστες - το αποτελεσμα ειναι οτι προκαλεσαν ανυπολογιστη ζημια στην κυπριακη εθνικοαπελευθερωτικη υποθεση*». Ενω το *Εργατικο Βημα* εγραφε στις 30.11.67 πως: «*Λεπτομερειες για τα γεγονοτα εκεινα δεν εγνωσθησαν. Δεν θα ζητησουμε να μαθουμε τωρα λεπτομερειες, διοτι δεν ειναι η καταλληλη ωρα Φαινεται οτι εγιναν λαθη που δεν πρεπει να επαναληφθουν*» (Λουκα Κακουλλη, "Η Αριστερα και οι Τουρκοκυπριοι")

Επαναπροσεγγιση

Σημερα εχουμε καθηκον να καταγγειλουμε αυτα τα εγκληματα για δυο λογους. Πρωτον, πρεπει να δειξουμε το αδικο που εχει και η δικη μας πλευρα στο Κυπριακο για να μην τραβιεται η νεολαια απο τους σοβινιστες. Δευτερον, αν η Αριστερα θελει να υποστηριξει μια ειλικρινη επαναπροσεγγιση πρεπει να αποδεικνυει στους Τουρκοκυπριους οτι δεν ειναι ολοι οι Ελληνοκυπριοι ερμαιο του εθνικισμου και οτι υπαρχει εκεινη η Αριστερα που θυμιζει και καταγγελει τις φρικαλεοτητες της "δικης μας" πλευρας.

Οταν το Ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα, αντι για "αντικατοχικες" πορειες, θα κανει το πρωτο μνημοσυνο για τα θυματα στην Κοφινου και αλλου, θα εχει κανει ενα βημα στην προσπαθεια για το χτισιμο της εμπιστοσυνης και της αδελφοσυνης αναμεσα στους Τουρκοκυπριους και Τουρκους εργαζομενους.

Τελος, πρεπει συγκεκριμμενα να καταγγειλουμε τον Κληριδη και την κυβερνηση του που ηρωοποιουν τον τουρκοφαγο Γριβα και ν'αντιταχθουμε εναντια στους στρατιωτικους εξοπλισμους και τα Δογματα ολων αυτων που δεν εχουν κανενα προβλημα να επαναλαβουν "ανδραγαθηματα" οπως αυτα της Κοφινου.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

30 χρονια απο το θανατο του Τσε Γκεβαρα

Η αγιοποιηση ενος επαναστατη

Φετος τον Οκτωβρη εκλεισαν τριαντα χρονια απο τον θανατο του Ερνεστο Τσε Γκεβαρα, του ανταρτη που το ονομα του συνδεθηκε οσο κανενος αλλου με τον αγωνα εναντια στον Ιμπεριαλισμο.

Μια ολοκληρη γενια εχει περασει απο τοτε και τα πραγματικα γεγονοτα που οδηγησαν στον θανατο του εχουν ξεχαστει. Ομως η εικονα του Τσε ειναι σημερα δυνατη οσο ποτε αλλοτε.

Απο τις αρχες της δεκαετιας του ΄90 καθε σπιτι στην Κουβα εχει κρεμασμενο το προρτρετο του, οπως σε πολλα σπιτια ειναι οι εικονες των αγιων στο εικονοστασι. Στους αυτοκινητοδρομους γιγαντιαιες αφισσες συνδεουν την μορφη του Τσε με την προτροπη προς τους Κουβανους για "θυσιες, πατριωτισμο και εργασια".

Απ'την αλλη οι εμποροι εκμεταλευονται αυτη την χρησιμοποιηση της μορφης του και τον κανουν διαφημιση για να προωθησουν τα εμπορευματα τους. Μπιρα "Τσε" παραγεται στο Μεξικο και στη Τσεχια, μπρελοκ, μουσικα οργανα και μπλουζακια με τον Τσε κυκλοφορουν στην αγορα. Προσφατα το Βατικανο αποφασισε να τον ανακηρυξει σε "κοσμικο αγιο".

Στις διαδηλωσεις της Γουατεμαλας εμφανιστηκε η μορφη του Τσε οπως επισης και στα κοκκινα σαλια που φορουσαν οι εξεγερμενοι Ζαπατιστας στη Τσιαπα του Μεξικου. Τη εμφανιση της εκανε και περσι αναμεσα στους ανταρτες "Τουπαμαροκ" κατα τη διαρκεια της καταληψης της ιαπωνικης πρεσβειας στη Λιμα.

Στη Δυση αριστεροι νεολαιοι ντυνονται με τη μορφη του Τσε, τυπωμενη στα μπλουζακια τους και στις μαχητικες αντικυβερνητικες διαδηλωσεις στην Ιταλια, την Γαλλια, την Ελλαδα.

Τα Κομμουνιστικα Κομματα παντου και στην Κυπρο διεκδικουν για τον εαυτο τους την πολιτικη κληρονομια του Τσε. Ομως αυτο το δικαιωμα δεν τους ανηκει.

Ο Τσε οχι μονο δεν ειχε καμμια υποστηριξη απο τα σταλινικα κομματα της Λατινικης Αμερικης αλλα αντιθετα τον εγκατελειψαν.

Το 1940 το Κ.Κ. της Κουβας συμμετειχε στην κυβερνηση του Μπατιστα εναντια στο οποιο στρεφοταν το κινημα του Καστρο και του Τσε. Οταν το 1958 καταλαβαν την εξουσια, το Κ.Κ χαρακτηριζε την επανασταση τους σαν "αριστεριστικη εξτρεμιστικη ταση" που εβαζε σε κινδυνο τη χωρα.

Το δε Κ.Κ της Βολιβιας το 1964 ειχε υποστηριξει το στρατιωτικο πραξικοπημα του στρατηγου Μποριεντος, του αρχηγου της Χουντας, που με την καθοδηγηση της CIA το 1967 εκτελεσε τον Τσε.

Τι αλλαξε;

Το 1989 η καταρρευση της ΕΣΣΔ σημαινε και την οικονομικη καταρρευση της Κουβας που ηταν ουσιαστικα οικονομικα εξαρτημενη απο αυτη εξαιτιας του αμερικανικου εμπαρκο. Η επιβιωση της χωρας απαιτουσε τωρα πολλαπλασιες θυσίες απο τους κουβανους αγροτες και εργατες.

Τωρα που η λεξη "θυσια" εγινε το κεντρικο πολιτικο σλογκαν, η κουβανεζικη κυβερνηση αναστηλωσε τη μορφη του ηρωικου ανταρτη περιβαλλοντας την με τις αρετες της αυτοθυσιας, της ανιδιοτελειας και της αφοσοιωσης για να οργανωσει την εκμεταλλευση των απλων Κουβανων.

Ακριβως οπως εκανε και ο Σταλινισμος. Μετετρεψε τον Λενιν σε μια μουμια στο μαυσωλειο που τον προσκυνουσαν και στο ονομα του εκμεταλλευοταν και καταπιεζε τις μαζες για να κτισει το βαρβαρο καθεστως του κρατικου καπιταλισμου.

Το 1989 με την καταρρευση του Ανατολικου Μπλοκ καταρρευσε για τα σταλινικα κομματα και το οραμα και το μοντελο του "σοσιαλισμου" με το οποιο γαλουχουσαν τους οπαδους τους. Η Κουβα βαπτιστηκε το "τελευταιο οχυρο του σοσιαλισμου" και ο Τσε μετατραπηκε σ'ενα μυθικο ηρωα.

Οπως υπογραμμιζε ο Λενιν "Οι καταπιεστικες ταξεις αμειβανε με συνεχεις διωγμους τους μεγαλους επαναστατες οσο ηταν στη ζωη, αντιμετωπιζαν τη διδασκαλια τους με την πιο αγρια κακια, με την πιο αχαλινωτη εκστρατεια της ψευτιας και της συκοφαντιας. Υστερα απο το θανατο τους γινονται προσπαθειες να τους μετατρεψουν σε αβλαβεις εικονες, να δωσουν ορισμενη δοξα στο ονομα τους για "παρηγορια" των καταπιεζομενων και για την αποβλακωση τους , ευνουχιζοντας το περιεχομενο της επαναστατικης διδασκαλιας."

Ομως κοντρα στην προσπαθεια "αγιοποιησης" του Τσε, εκατομμυρια εργατες και αγροτες στην Λατινικη Αμερικη αλλά και στην Ευρωπη αισθανονται οτι πεθανε πολεμωντας εναντια στους εχθρους τους και για αυτους ειναι συμβολο αγωνιστικοτητας και παλης εναντια στο βαρβαρο συστημα της εκμεταλλευσης και καταπιεσης, εναντια στον καπιταλισμο.

Το ζητημα για τους επαναστατες ειναι να προχωρησουν την πολιτικη συζητηση και να δειξουν οτι η παλη του Τσε Γκεβαρα για κοινωνικη αλλαγη απετυχε, παρα το θαρρος και την αυτοθυσια αυτου και των συντροφων του, επειδη ακριβως δεν στηριζονταν στην εργατικη ταξη, την μονη κοινωνικη δυναμη που μπορει να ανατρεψει τον καπιταλισμο.

Μυριανθη Λοΐζου

Σταματηστε τις ρατσιστικες επιθεσεις και διακρισεις

Τον τελευταιο καιρο εχουν ενταθει οι ρατσιστικες διακρισεις και επιθεσεις σε βαρος ξενων εργατων.

Ειδαμε στη Λεμεσο τον αγριο ξυλοδαρμο ενος ξενου εργατη απο ελληνοκυπριους νεαρους, οι οποιοι του εκοψαν τον δρομο με το αυτοκινητο. Του επιτεθηκαν γιατι τους προσπερασε με την μοτοσυκλεττα του. Στην προσπαθεια του να αμυνθει τραβηξε μαχαιρι και τελικα κατεληξε οχι μονο στο νοσοκομειο αλλα και στα κρατητηρια της αστυνομιας και στο δικαστηριο που διεταξε την απελαση του γιατι η αδεια παραμονης του ειχε ληξει.

Ακομη εκκρεμει η αποφυλακιση του Παλαιστινιου Χαουιλο ο οποιος εκτισε την ποινη του εδω και πολυ καιρο, αλλα οι αρχες αρνουνται να τον αποφυλακισουν βρισκοντας σαν δικαιολογια την «δικη του ασφαλεια» και το οτι δεν βρεθηκε καμια χωρα για να του δωσει πολιτικο ασυλο. Ο Χαουιλο βρισκεται σε απεργια πεινας και διεκδικα την αμεση αποφυλακιση του. Παρα το οτι ο Γενικος Εισαγγελεας εχει εκδοσει αποφαση με την οποια ζητα την αποφυλακιση του Χαουιλο, η κυβερνηση συνεχιζει να τον κρατα ακομη φυλακισμενο στα κρατητηρια της αστυνομιας.

Αυτο δειχνει με τον πιο ξεκαθαρο τροπο ποσο υποκριτικη ειναι η σταση της οταν εμφανιζεται σαν υπερμαχος της εφαρμογης των ανθρωπινων δικαιωματων. Φαινεται οτι γι αυτην τα ανθρωπινα δικαιωματα ισχυουν μονο αν δεν εισαι ξενος και φτωχος

Οι ρατσιστικες διωξεις ειναι καθημερινο φαινομενο και ειναι εκατονταδες ξενοι εργατες που συλλαμβανονται και απελαυνονται. Δεν φτανουν ομως ολα αυτα εχουμε και τον δημαρχο της Λεμεσου να θελει να προσλαβει Group Four ωστε να εμποδιζει τους ξενους εργατες που βρισκουν καταφυγιο στον Ζωολογικο κηπο.

Κυβερνηση, αστυνομια και ΜΜΕ, χρησιμοποιουν τους ξενους εργατες σαν αποδιοπομπαιους τραγους και προσπαθουν να τους φορτωσουν προβληματα οπως την ανεργια και την εγκληματικοτητα. Προσπαθουν ετσι να κρυψουν τον πραγματικο υπευθυνο για αυτα τα προβληματα που ειναι αυτοι οι ιδιοι και το βρωμικο καπιταλιστικο συστημα τους, που στην κριση του φερνει την ανεργια, την φτωχεια και την μιζερια σε εκατομμυρια εργαζομενους, σ'ολο τον κοσμο. Αυτοι που ευθυνονται για την ανεργια ειναι οι ιδιοι οι βιομηχανοι και οι ξενοδοχοι που αφου μας ξεζουμισουν καλα - καλα, δεν εχουν κανενα προβλημα να μας πεταξουν εξω, μολις νιωσουν οτι μειωνονται τα κερδη τους.

Οι ξενοι εργατες ειναι σαν εμας, φτωχοι ανθρωποι που ξενητευτηκαν για να μπορεσουν να ζησουν αυτοι και οι οικογενειες τους. Ειναι ταξικα μας αδελφια και πρεπει να τους υπερασπιστουμε. Πρεπει να απαιτησουμε απο του συντεχνιακους ηγετες να σταματησουν την ρατσιστικη αντιμετωπιση τους απεναντι στους ξενους εργατες και να τους προστατεψουν, να τους οργανωσουν και να παλεψουν για την πληρη εξισωση τους με τους ντοπιους εργατες.

Καθηκον καθε δημοκρατη, καθε εργαζομενου και νεολαιου ειναι να παλεψει εναντια στις ρατσιστικες ιδεες και ν'αντιδρασει στις επιθεσεις και διακρισεις σε βαρος των ξενων εργατων, απαιτωντας να σταματησουν τωρα οι ρατσιστικες διωξεις και απελασεις

Μαρια Κωνσταντινου

Τι λεγουν και τι εννοουν οι αστοι πολιτικοι

Ο κ. Ουρανιος Ιωαννιδης, πρωην επιθεωρητης στο Υπουργειο Παιδειας, ηταν ενας απο τους εκπαιδευτικους εκεινους που ειχαν σαν στοχο να γαλουχησουν την νεολαια με τα 'ελληνικα και χριστιανικα' ιδεωδη. Σημερα ειναι βουλευτης του ΔΗΣΥ, μελος της Επιτροπης Παιδειας της βουλης και προεδρος του ΑΠΟΕΛ. Παρακατω ειναι καποια αποσπασματα απο συνεντευξη του στον Φιλελευθερο 28/9/97, οπου παραθετει τις αποψεις του για την παιδεια σε κωδικοποιημενη γλωσσα και ακολουθουν τα οσα εννοουσε:

Ουρ. Ιωαν.: *Εζησα την παιδεια σαν εκπαιδευτικος 25 χρονια. Δεν αισθανθηκα ή δεν επετρεψα να νιωσω την παρουσια οποιουδηποτε κομματος ή φορεα μεσα στα σχολεια. Ειτε αυτο λεγεται γονιος, ειτε συνδικαλιστικη οργανωση, ειτε κομμα.*

Δεν αποκλειω το γεγονος οτι καποιοι θελουν ν'ασκησουν παρεμβαση μεσα στα σχολεια. Απο την θεση που εχω τωρα στην πολιτικη και την κομματικη ιεραρχια σας διαβεβαιω οτι δεν προκειται να κανω τετιου ειδους παρεμβαση, ειμαι καθετα αντιθετος.

Τι εννοουσε: Δουλεψα στα σχολεια για 25 χρονια προσπαθωντας να κανω τους μαθητες πειθηνια οργανα του κατεστημενου. Οσο εξαρτιοταν απο εμενα δεν επετρεψα την παρουσια οποιουδηποτε κομματος περαν της δεξιας ή οποιουδηποτε φορεα εκτος απο τους διαφορους συνδεσμους "αγωνιστων", "αδουλωτων", "αλυτρωτων" και αλλων σοβινιστων μεσα στα σχολεια.

Στον ΔΗΣΥ δεν υπαρχει κανενας που να μην θελει ν'ασκησει παρεμβαση στα σχολεια. Απο την θεση που εχω τωρα στην πολιτικη και την κομματικη ιεραρχια σας διαβεβαιω οτι δεν προκειται να διστασω ουτε στιγμη να ενθαρρυνω παρεμβασεις που θεωρω επιβεβλημενες.

Ουρ. Ιωαν.: *Θα πω πως θελει τον μαθητη το κομμα μου κι εγω προσωπικα. Εκεινο που θελω και σαν ατομο και σαν κομματικος παραγοντας ειναι ενα νεο ο οποιος να κινειται στη σφαιρα του κοινωνικα αποδεκτου οσον αφορα τις εκδηλωσεις του. Ενα νεο ο οποιος να εχει οραμα και προοπτικη για τον τοπο του. Που να βλεπει οτι δεν μπορει να κανει ανεκτη την κατοχη, δεν μπορει ν'αποδεχεται δεδομενα μιας εισβολης, θελω ενα μαθητη που δεν ξεχνα και αγωνιζεται.*

Τι εννοουσε: Εκεινο που θελω σαν Συναγερμικος ειναι ενα νεο, ταξικα αποπροσανατολισμενο, να ξερει και να θαυμαζει τον Μεταξα, τον Γριβα, την Ελενη Φωκα, να μην ξερει ποιος ειναι ο Μαρξ ή ο Λενιν, που να παιρνει μερος σε αντικατοχικες πορειες και στα κατηχητικα. Ενα μαθητη που να γνωριζει με λεπτομερειες τις βαρβαροτητες του "Αττιλα" και να αγνοει τα εγκληματα που διαπραξαμε εναντια στους Τουρκοκυπριους. Ενα νεο που να εχει οραμα την οικονομικη και πολιτικη κυριαρχια μας και στη β. Κυπρο, το καλο των επιχειρησεων μας, με προοπτικη να δωσει και την ζωη του ακομα για τα συμφεροντα των καπιταλιστων.

Ακης Νικολαΐδης, εκπαιδευτικος

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Η λιτοτητα διαλυει τις υπηρεσιες κοινωνικης προνοιας

Στην δημοσιογραφικη διασκεψη που εδωσε ο Κληριδης για να εξαγγειλει την υποψηφιοτητα του παρουσιασε μια σειρα απο νουμερα και στοιχεια για να μας πεισει οτι δημιουργησε ενα κρατος προνοιας για τον απλο κοσμο.

Το ποσο ψευτικα και παραπλανητικα ηταν ολ' αυτα ομως φανηκε την αμεσως επομενη μερα οταν οι εργαζομενοι στο γραγειο ευημεριας εξαγγειλαν απεργιακα μετρα αγανακτισμενοι απο την πολυχρονη κοροϊδια και αδιαφορια της κυβερνησης για τα προβληματα τους και κυριως την ελλειψη προσωπικου.

Το Γραφειο Ευημεριας βρισκεται πραγματικα υπο διαλυση εξαιτιας της ελλειψης προσωπικου. Υπαρχουν 32 οργανωνικες θεσεις λειτουργων ευημεριας και 11 λειτουργων στα ιδρυματα που παρμενουν κενες. Οι αναγκες βεβαια ειναι πολυ περισσοτερες απο αυτες τις θεσεις, αλλα ουτε και αυτες που προβλεπονται απο τα ιδια τα σχεδια της η κυβερνηση δεν τις καλυπτει.

Αυτοι που την πληρωνουν στο τελος ειναι ο κοσμος που εχει αναγκη τις υπηρεσιες του γραφειου ευημεριας και φυσικα οι ιδιοι οι εργαζομενοι σε αυτο που καλουνται να καλυψουν τα κενα. Αν καταφερνε να λειτουργει μεχρι σημερα το γραφειο ευημεριας αυτο οφειλεται στις υπερανθρωπες προσπαθειες και την αυταπαρνηση των ιδιων των εργαζομενων σε αυτο. Εχουν ξεχασει τι σημαινει ωραριο εργασιας, αργιες, κοινωνικη και οικογενιακη ζωη. Η κατασταση χειροτερευει μερα με τη μερα αφου τα προβληματα και οι αναγκες μεγαλωνουν συνεχως εξαιτιας της ιδιας της κρισης του συστηματος που ριχνει στην ανεργια και τη φτωχεια χιλιαδες εργαζομενους και δημιουργει τεραστια κοινωνικα προβληματα.

Η κατασταση εχει φτασει στο απροχωρητο για τους εργαζομενους στο γραφειο ευημεριας. Στην γενικη τους συνελευση ηταν αποφασισμενοι να κετεβουν σε απεργια και να κλεισουν το γραφειο. Τελικα η επεμβηκε η ΠΑΣΥΔΥ και προσπαθησε να εκτονωσει την κατασταση προτεινωντας σαν μεση λυση να εγκαταλειψουν καποιες υπηρεσιες.

Ετσι απο τη Δευτερα 10/11 οι εργαζομενοι στο γραφειο ευημεριας εχουν περιορισει τις υπηρεσιες που παρεχουν. Θα σταματησει η διημερευουσα φροντιδα στις παιδικες στεγες, σε ξενωνες, γηροκομεια και στη Νεα Ελεουσα απο το προσωπικο των ιδρυματων. Δεν θα λειτουργησουν καθολου ο εξειδικευμενος ξενωνας στην Λαρνακα και το νεο ιδρυμα για κοριτσια στη Λευκωσια αν δεν προσληφθει το απαραιτητο μονιμο και εξειδικευμενο προσωπικο.

Την ελλειψη προσωπικου θα επιδεινωσει ακομη περισσοτερο και η μη επαναπροσληψη του εκτακτου προσωπικου που αποσχολειται στα ιδρυματα πανω σε δεκαπενθημερη βαση.

Επισης οι εργαζομενοι δεν θα ανταποκρινονται στις εκτατες κλησεις εκτος απο τις ωρες εργασιας τους, και οσοι εργαζομενοι βρισκονται αποσπασμενοι σε αλλες υπηρεσιες απο αυτες του γραφειου ευημεριας θα επανελθουν για να ενισχυσουν τους συναδελφους τους.

Στη πραγματικοτητα ομως αυτα ειναι ημιμετρα που σε τελευταια αναλυση δεν δημιουργουν και μεγαλη πιεση στην κυβερνηση. Η ΠΑΣΥΔΥ θα πρεπει οχι μονο να δωσει το πρασινο φως στους εργαζομενους στο γραφειο ευημεριας να κατεβουν σε απεργια αλλα να τους συμπαρασταθει με δυναμικες κινητοποιησεις και να αναγκασει την κυβερνηση να προχωρησει αμεσα στην προσληψη προσωπικου. Λεφτα για να προσλαμβανει αστυνομικους και στρατιωτικους εχει, για κοινωνικους λειτουργους δεν εχει;

Ο αγωνας των εργαζομενων στο γραφειο ευημεριας μας αφορα ολους και πρεπει ολοι να τους συμπαρασταθουμε με καθε τροπο. Μπορουμε να βγαλουμε ψηφισματα συμπαραστασης στους χωρους δουλειας μας και να τους τα στειλουμε. Η νικη τους θα ειναι και δικη μας. Θα εχει σαν αποτελεσμα οχι μονο καλυτερες υπηρεσιες κοινωνικης προνοιας αλλα θα ειναι και μια σημαντικη νικη στην παλη εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων της κυβερνησης Κληριδη.

Αγγελικη Μιχαηλ

Ασκουμενοι γιατροι

Βαζουν τερμα στην «αφαιμαξη» τους απο την κυβερνηση

Η κυβερνηση δεν αφησε μονο τα νοσοκομεια και τον εξοπλισμο τους να διαλυθουν και να καταρρευσουν, αλλα διαλυει και «αφαιμασσει» και τους εργαζομενους σ'αυτα που με αυτοθυσια κανουν οτι μπορουν για να εξυπηρετησουν τον κοσμο.

Τετοια περιπτωση ειναι και οι ασκουμενοι γιατροι οι οποιοι κατεβηκαν σε τριωρη σταση εργασιας για να κερδισουν τα μινιμουμ που προνοει ο νομος για καθε αλλο εργαζομενο. Δεν διεκδικουν τιποτε περισσοτερο απο το αυτονοητο, οτι οποιος εργαζεται περα απο το ωραριο του πληρωνεται υπερωριες.

Ενω δουλεουν πολυ περισσοτερες ωρες απο τις 2.30 που σχολανουν οι μονιμοι συναδελφοι τους, η κυβερνηση δεν τους πληρωνει γροσι. Οι ασκουμενοι γιατροι, πολλες φορες φτανουν να δουλευουν μεχρι και 100 ωρες την εβδομαδα σε σχεση με τους μονιμους συναδελφους τους που 38 ωρες τη βδομαδα.

Πολλες φορες τον μηνα εργαζονται 30 συνεχομενες ωρες, και αυτο συμβαινει οχι κατ'εξαιρεση αλλα μεχρι και δεκα φορες τον μηνα! Ακομα βγαζουν εφημερια 15 φορες τον μηνα, δηλαδη μερα παρα μερα, γι'αυτο ζητουν τουλαχιστον αυτο να μη γινεται πανω απο 10 φορες. Δεν εχουν ουτε την ελαχιστη αδεια αναπαυσης που προνοει ο ιδιος ο νομος για καθε εργαζομενο αλλα μονο 12 μερες. Γι'αυτο ζητουν να αυξηθουν στις 18 εργασιμες οτι δηλαδη προνοει ο νομος.

Οι ασκουμενοι γιατροι δουλευουν κατω απο εξαντλητικα ωραρια και συνθηκες δουλειας, χωρις καν να πληρωνονται. Το πρωτο χρονο εργαζονται χωρις να πληρωνονται ενω μετα παιρνουν μονο 350 λιρες!

Η κυβερνηση οχι μονο εκμεταλλευεται αγρια τους ασκουμενους γιατρους αλλα βαζει σε κινδυνο την υγεια και τις ζωες μας. Ενας γιατρος που εργαζεται 30 συνεχομενες ωρες και βρισκεται κυριολεκτικα στα προθυρα καταρρευσης, οχι μονο ειναι αδυνατο να εξασκησει τα ιατρικα του καθηκοντα αλλα ειναι και πολυ πιθανο να συμβει καποιο λαθος που να βαλει σε κινδυνο την υγεια και την ζωη των ασθενων.

Οι ασκουμενοι γιατροι μετα την τριωρη σταση εργασιας αποφασισαν να σταματησουν να εργαζονται μετα τις 2.30 που σχολνουν οι συναδελφοι τους σαν πρωτο αμεσο μετρο. Ομως αυτο δεν αρκει, χρειαζεται να κλιμακωσουν τα μετρα τους και να κατεβασουν σε συμπαρασταση τους εργαζομενους στα νοσοκομεια. Να κερδισουν στον αγωνα τους τους μονιμους γιατρους, τους νοσοκομους και το εργατικο προσωπικο, που ζουν απο πρωτο χερι αναλογες καταστασεις. Μονο ετσι μπορουν να αναγκασουν την κυβερνηση να υποχωρηση και να κερδισουν.

Οι ασκουμενοι γιατροι εχουν καθε δικαιο με το μερος τους. Παλευουν για καλυτερους ορους εργοδοτησης και αυτο σημαινει και για μας καλητερη περιθαλψη και καλυτερες συνθηκες στα νοσοκομεια. Γι'αυτο και πρεπει να βρουν την πληρη συμπαρασταση καθε εργαζομενου.

Ν.Α.

Η απεργια στο Αζουρ εκλεισε αλλα ανοιγουν αλλες

Μετα απο τεσσερεις μηνες εκλεισε στις 5 Νιοβρη η απεργια των 14 υπαλληλων του ξενοδοχειου Αζουρ στη Λεμεσο.

Οι ηγετες των συντεχνιων με τη συμβιβαστικη πολιτικη τους οδηγησαν για αλλη μια φορα τον θυμο και την αγανακτηση των απεργων σε ενα εξοντωτικο αγωνα απομονωσης και ξεπουληματος, την ιδια ωρα που η επιθετικοτητα του Τσανου, ιδιοκτητη του ξενοδοχειου, γινοταν ολο και πιο εντονη.

Η απεργια που ξεκινησε στις 22 Ιουλη ειχε σαν κυριο αιτημα την εφαρμογη της συλλογικης συμβασης. Δυστυχως η προταση του πρωην υπουργου εργασιας, που αποδεκτηκαν οι συντεχνιες και με την οποια εκλεισε η απεργια, προνοουσε οτι «ο εργοδοτης θα αναλαμβανε να εφασμοσει τις προνοιες του σχετικου νομου» και οχι της συλλογικης συμβασης. Ο σχετικος νομος απεχει πολυ απο τα δικαιωματα των υπαλληλων. Αναμεσα στα αλλα προβλεπει ατομικα συμβολαια και ουσιαστικα ισοδυναμει με την στερηση του δικαιωματος των υπαλληλων να συνδικαλιζονται.

Σαν αποτελεσμα αμεσως μετα το κλεισιμο της απεργιας και ενω τα ΜΜΕ παρουσιαζαν οτι ολοι οι απεργοι επιστρεφουν στις εργασιες τους, στην πραγματικοτητα ολοι παραιτηθηκαν και γραφτηκαν ανεργοι αφου ο Τσανος αρνηθηκε να τους επιτρεψει να αναλαβουν τα καθηκοντα τους εκτος και αν αποδεχονταν επαναδιαπραγματευση των ορων απασχολησης τους μεσα απο ατομικα συμβολαια.

Ετσι ενας αγωνας που κρατησε 111 μερες, εκλεισε χωρις ουσιαστικα να κερδιθει το παραμικρο. Το οτι ο αγωνας θα ειχε αυτη την καταληξη, ειχε φανει απο τους χειρισμους των συντεχνιακων ηγεσιων απο την αρχη της απεργιας. Ηδη απο τον πρωτο μηνα οι συντεχνιακοι μιλουσαν για τον δικαστικο αγωνα που επρεπε να ξεκινησουν εναντιον του Τσανου, σε μια προσπαθεια να βρουν τροπο να κλεισουν την απεργια.

Το οτι κρατησε τοσο καιρο χωρις καμια κλιμακωση και επεκταση στα αλλα ξενοδοχεια, εδειχνε οτι οι γραφειοκρατες της ΠΕΟ και της ΣΕΚ δεν ειχαν καμια ορεξη να εμπλακουν σε «περιπετειες». Οι απεργοι εμειναν μονοι τους να περιμενουν ποτε καποιος «παραγοντας» θα αναλαμβανε να μεσολαβησει και να λυσει την διαφορα. Ομως παρα τη κουραση, την απογοητευση και το ξυλοφορτωμα απο το Τσανο, οι απεργοι κρατουσαν ακομη μεχρι που γευτηκαν τη τελικη απογοητευση απο τους ιδιους τους ηγετες τους. Και ειναι αυτη την απογοητευση που θα επικαλουνται οι συντεχνιακοι για να ξεπουλουν κι αλλους αγωνες με τη δικαιολογια οτι οι εργατες δεν «τραβουν».

Φυσικα αυτος ο αγωνας μπορουσε και επρεπε να ειχε παρει διαφορετικες διαστασεις. Θα μπορουσε να ειχε κλιμακωθει με παναπεργια και στα αλλα ξενοδοχεια απο πολυ νωρις. Την δυναμικη την εκτιζαν οι ιδιοι οι ξενοδοχοϋπαλληλοι απο αλλες μοναδες, που περνουσαν καθημερινα απο την απεργια σαν ενδειξη συμπαραστασης. Η αποφαση των συντεχνιων για παναπεργια στις 13 Νοεμβρη ηταν εκ του πονηρου οπως φανηκε μετα, αφου αποφασιστηκε οταν ηδη ολοκληρονοταν η ερευνα απο το λειτουργο εργασιας για ατασθαλειες του Τσανου και αναμενοταν η παρεμβαση του υπουργου εργασιας.

Η ηττα στην οποια οδηγηθηκαν οι απεργοι του Αζουρ, ανοιγει την ορεξη οχι μονο του Τσανου αλλα κι ολων των αλλων ξενοδοχων και εργοδοτων για πιο πολλες επιθεσεις στα κεκτημενα των εργαζομενων. Ηδη σε μια σειρα ξενοδοχεια εχουν αρχισει απολυσεις.

Η εμπειρια του Αζουρ εδειξε οτι χρειαζεται οι ιδιοι οι εργαζομενοι να εχουν τον ελεγχο του αγωνα, οτι χρειαζεται ενοτητα και οργανωση απο τα κατω, και οργανωση της αλληλεγγυης και συμπαραστασης των αλλων εργαζομενων. Μονο με αυτο το τροπο μπορουμε να τσακισουμε τις επιθεσεις των εργοδοτων αλλα και να εμποδισουμε τους συμβιβασμους και τις υποχωρησεις των γραφειοκρατων των συντεχνιων.

Αντωνης Σαρρης

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ροζα Λουξεμπουργκ: Μαζικη απεργια, Κομμα, Συνδικατα

«Σ'ολοκληρη την ανοιξη του 1905 και ως τα μεσα του καλοκαιριου βλεπουμε σ'αυτη την τεραστια αυτοκρατορια να αναβλυζει μια αδιακοπη ισχυρη πολιτικη παλη ολοκληρου του προλεταριατου εναντια στο κεφαλαιο... τους υπαλληλους του εμποριου, των τραπεζων, τους ηθοποιους, τους υπηρετες, με ταυτοχρονη εξαπλωση στις αγροτικες περιοχες ως και στην πυλη των στρατωνων... εδω αγωνιζονται για το οκταωρο, εκει εναντια στην δουλεια με το κομματι, εδω πετανε εξω απο το εργοστασιο τους βαρβαρους επιστατες, αλλου η συγκρουση γινεται για το ατιμωτικο συστημα των προστιμων, παντου αγωνιζονται για καλυτερα μεροκαματα..»

Οι σελιδες του βιβλιου της Ροζας Λουξεμπουργκ «Μαζικη Απεργια-Κομμα-Συνδικατα» ειναι γεματες απο τετοιες ολοζωντανες περιγραφες των μαζικων απεργιων που ειχαν ξεκινησει στη Ρωσια απο το 1896 και κορυφωθηκαν με το επαναστατικο ξεσπασμα του 1905. Μαζικες απεργιες που ξεσπουσαν και ξαπλωνονταν με φοβερη ταχυτητα και που ηταν η γενικη δοκιμη της πετυχημενης επαναστασης του 1917.

Ειναι ενα επικαιρο βιβλιο. Εκατομμυρια εργατες τα τελευταια χρονια σ'ολο το κοσμο εχουν βρεθει σε δυνατες απεργιες.

Η Ροζα, ομως, δεν μενει μονο στην περιγραφη των απεργιων. Στο βιβλιο της, που γραφτηκε το 1906, χτυπαει τις συμβιβαστικες και διστακτικες αποψεις που υπηρχαν μεσα στην γερμανικη συνδικαλιστικη ηγεσια και στους ηγετες του σοσιαλδημοκρατικου κομματος. Αποψεις που επαναλαμβανονται και σημερα απο τις συνδικαλιστικες ηγεσιες. «Δεν ειμαστε ακομα ετοιμοι για δυνατες απεργιες», «ας κανουμε οικονομια δυναμεων για πιο καταλληλη στιγμη» κλπ.

Η περιγραφη της Ροζας ειναι χαρακτιριστικη: «*Οι γραφειοκρατες ερευνουν τα συρταρια των γραφειων τους για να βρουν την αποδειξη της «δυναμης» και της «ωριμοτητας» των γερμανικου εργατικου κινηματος χωρις να αντιλαμβανονται οτι αυτο που αναζητουν βρισκεται μπροστα στα ματια τους*».

Χρησιμοποιωντας τις ζωντανες μαζικες απεργιες στη Ρωσια η Ροζα γυρναει αναποδα ολα τα φτωχα επιχειρηματα των γερμανων σοσιαλδημοκρατων. Αφηνει κυριολεκτικα χωρις περιεχομενο τα επιχειρηματα οτι υπαρχει διαχωρισμος αναμεσα στον οικονομικο και στον πολιτικο αγωνα, κατι που ακουμε συχνα και σημερα απο τους ρεφορμιστες.

Η Ροζα εξηγει πως οι απεργιες ακομα και αν ξεσπουσαν για οικονομικους λογους στην πορεια μετατρεπονται σε συνολικη συγκρουση με την κυβερνηση, την αστυνομια, την δικαιοσυνη. Κι'αντιστροφα, να ξεκινουσαν για πολιτικους λογους οι εργατες, ομως ξαναγυρνουν να ξεκαθαρισουν τους παλιους λογαριασμους τους με τα αφεντικα.

Και το ξεκαθαριζει: «*Δεν υπαρχουν δυο διαφορετικοι ταξικοι αγωνες της εργατικης ταξης, ενας οικονομικος και ενας πολιτικος, αλλα μονο ενας ταξικος αγωνας που εχει σαν στοχο και τον περιορισμο της καπιταλιστικης εκμεταλλευσης μεσα στην αστικη κοινωνια και την καταργηση της εκμεταλλευσης μαζι με την αστικη κοινωνια*».

Το βιβλιο της Ροζας δεν ειναι γραμμενο για να δωσει οδηγιες στους μαχητικους εργατες μονο για το πως νικανε οι απεργιες. Προχωραει πιο περα, ειναι το οπλο των εργατων για την αλλαγη της κοινωνιας.

«Για να μπορεσει να ανατρεψει τον καπιταλισμο το προλεταριατο πρεπει να εχει ενα ψηλο βαθμο πολιτικης εκπαιδευσης, ταξικης συνειδησης και οργανωσης. Ολες αυτες οι προϋποθεσεις δεν μπορουν να αποκτηθουν με βιβλια και προκηρυξεις, αλλα κυρια με το ζωντανο πολιτικο σχολειο, με την παλη, στην ασταματητη πορεια της επαναστασης... Η μαζικη απεργια εμφανιζεται σαν το πιο φυσιολογικο μεσο για την στρατευση, την οργανωση και επαναστατικοποιηση των πιο πλατιων εργατικων στρωματων».

Η Ροζα εξηγει πως μεσα στις συνθηκες της μαζικης απεργιας εχουμε εντυπωσιακες αλλαγες στη συνειδηση της εργατικης ταξης σε ολα τα επιπεδα.

Οι σχεσεις των εργατων με τα αφεντικα ερχονται σε πληρη ρηξη. Το 1905 στη Ρωσια, βλεπουμε τους καπιταλιστες να χανουν την δυνατοτητα να ειναι τα αφεντικα στα εργοστασια και την δυναμη να την εχουν οι εργατες και τα νεοσυστατα συνδικατα ή οι εργατικες επιτροπες που εφτιαχναν μεσα στην φωτια των αγωνων. Σε τετοιες περιοδους που ενεργοποιειται και συμμετεχει το συνολο του προλεταριατου, οι εργατες καταλαβαινουν την δυναμη της συλλογηκοτητας, της αλληλεγγυης και της οργανωμενης δρασης. Πετουν απο πανω τους ολες τις προκαταληψεις, οτι τα πραγματα ειναι ετσι και δεν αλλαζουν και εκπαιδευονται στην επανασταση.

Στις αστικες επαναστασεις των προηγουμενων αιωνων, το κεντρο ηταν η συγκρουση στους δρομους με τον στρατο και την αστυνομια γιατι επροκειτο για απλη ανατροπη της παλιας κυβερνησης και τα οδοφραγματα ηταν η καταλληλη μορφη. Στον καπιταλισμο ομως, αυτο δεν αρκει. Το κεντρο της συγκρουσης των εργατων με το κεφαλαιο γινεται στους χωρους δουλειας. Εκει ειναι που βρισκεται η καρδια της εκμεταλλευσης.

«*Ετσι η μαζικη απεργια*», γραφει η Ροζα, «*ειναι η πρωτη φυσιολογικη και αυθορμητη μορφη καθε μεγαλης επαναστατικης δρασης του προλεταριατου και οσο αναπτυσεται η βιομηχανια σαν κυριαρχη μορφη της οικονομιας σε μια κοινωνια, τοσο πιο ισχυρες και αποφασιστικες πρεπει να γινουν οι μαζικες απεργιες*».

Το αυθορμητο, ομως κομμα δεν φτανει. Οι εργατες εξηγουσε η Ροζα χρειαζεται να ειναι γραμμενοι στα συνδικατα, χρειαζεται ομως να εχουν και το δικο τους καθαρα επαναστατικο κομμα. Διαβαστε αυτο το βιβλιο. Οι απαντησεις που εδωσε η Ροζα Λουξεμπουργκ στους πρωτους διδαξαντες του «εκσυγχρονισμου» στις αρχες του αιωνα, ειναι πολυτιμες.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

12/11: Ραδιομαραθωνιος: φιεστες υποκρισιας

19/11: Η εξεγερση του Πολυτεχνειου

26/11: Η πολιτικη κατασταση

3/12: Γιατι ειμαστε αντιθετοι στην ενταξη στην Ε.Ε.

10/12: Πως φτασαμε στις συγκρουσεις του '63-'64

Πυρηνας Καϊμακλιου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

13/11:Ραδιομαραθωνιος: φιεστες υποκρισιας

20/11: Η εξεγερση του Πολυτεχνειου

27/11: Χρηματιστηριακο κραχ

4/12: 30 χρονια απο την σφαγη της Κοφινου

11/12: Μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 8:30μ.μ.

11/11: Ισραηλ το κρατος τρομοκρατης

18/11: Η εξεγερση του Πολυτεχνειου

25/11:30 χρονια απο την σφαγη της Κοφινου

2/12: Χρηματιστηριακο κραχ

9/12: Ο μαρξισμος του Τροτσκι

Πυρηνας Λυκαβητου

Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

12/11: Πως δεν δουλευει ο καπιταλισμος

19/11: Η εξεγερση του Πολυτεχνειου

26/11: Η απελευθερωση των ομοφυλοφυλων

3/12: Πως φτασαμε στις συγκρουσεις του '63-'64

10/12: Ειναι η Κινα σοσιαλιστικη;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

14/11: Η εξεγερση του Πολυτεχνειου

21/11: 30 χρονια απο τη σφαγη της Κοφινου

28/11: Γιατι χρειαζομαστε το επαναστατικο κομμα

5/12: Ειναι η βια απαραιτητη για την αλλαγη της κοινωνιας;

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ______________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ __________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

80 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Πως οι Μπολσεβικοι οδηγησα την επανασταση στην νικη

Το 1917 η Ρωσια εμπαινε στον τριτο χρονο συμμετοχης στο ιμπεριαλιστικο σφαγειο που ονομαστηκε Πρωτος Παγκοσμιος πολεμος. Εκατομμυρια ειχαν χαθει στα χαρακωματα. Στα μετοπισθεν οι εργατες δουλευαν στα εργοστασια για μισθους πεινας, κατω απο την απολυτη εξουσια του αφεντικου και το αγρυπνο ματι της μυστικης αστυνομιας του Τσαρου να διωκει οποιαδηποτε συνδικαλιστικη και πολιτικη κινηση. Δεκαδες εκατομμυρια αγροτες εβλεπαν τα παιδια τους να χανονται στο μετωπο ενω οι ιδιοι επρεπε να δουλευουν την γη για τους μεγαλους γαιοκτημομες.

Τον Φλεβαρη του 1917 ηρθε η εκρηξη. 23 Φλεβαρη, Διεθνης Μερα των Γυναικων, μετα απο ομιλιες στα εργοστασια, πληθη γυναικων βγηκαν στους δρομους, ζητωντας ψωμι. Εδω και εκει εμφανιστηκαν κοκκινες σημαιες με συνθηματα «κατω η απολυταρχια». Τις επομενες μερες η απεργια εγινε γενικη και οι στρατιωτες της φρουρας ενωθηκαν με τους εργατες στους δρομους. Μεσα σε τεσσερις μερες ο Τσαρος παραιτηθηκε. Ενα καθεστως τρακοσιων χρονων κατερευσε σαν χαρτινος πυργος.

Οι φανταροι αρνουνταν να πολεμησουν. Σε καθε μοναδα εκλεγμενες επιτροπες συγκρουονταν με τους μισητους αξιωματικους. Σε πολλες περιπτωσεις συναδελφωνονταν με τους γερμανους φανταρους. Ενας στρατηγος περιγραφει με αυτο τον τροπο την κατασταση: «*Τι μπορει να βοηθησει; Η θανατικη ποινη; Ομως αληθεια, ειναι δυνατον να εκτελεσεις ολοκληρες μεραρχιες; Διωξεις; Τοτε ο μισός στρατος θα βρεθει στη Σιβηρια. Δεν μπορεις να τρομαξεις τους στρατιωτες με ποινικες διωξεις. Φυλακιση; Ε, και μ' αυτο τι; Θα γυρισω μετα απο πεντε χρονια, λενε, και τουλαχιστον θα ειμαι σωος και αβλαβης*».

Εργατες - αγροτες

Οι αργοτες δημευαν τη γη των γαιοκτημονων, εκαιγαν τις επαυλεις τους. Ενα τεραστιο κυμα αγροτικων εξεγερσεων αγκαλιαζε την Ρωσια απο ακρη σε ακρη καθως πλησιαζε ο Οκτωβρης. Τον Απριλη εγιναν 51 καταληψεις γης, τον Αυγουστο, στις 482 απο τις 624 περιφερειες της Ρωσιας σημειωθηκαν βιαιες επιθεσεις σε γαιοκτημονες. Τον Σεπτεμβρη εγιναν ακομα περισσοτερες.

Εκλεγμενες επιτροπες απλωθηκαν απο τα μεγαλυτερα μεχρι τα μικροτερα εργοστασια. Η πρωτη συνδιασκεψη των εργοστασιακων επιτροπων της Πετρουπολης συνηλθε στις 30 Μαη, σ' αυτη συμμετειχαν 568 αντιπροσωποι απο 236 εργοστασια που ειχαν 337,464 εργατες.

Οι εργατες απαιτουσαν το οχταωρο, τερμα στην πεινα, εργατικο ελεγχο στην παραγωγη, τερμα στον πολεμο. Χαρακτηριστικη ειναι η συνδιασκεψη των επιτροπων απο τα εργοστασια του Χαρκοβο στις 27 Ιουνη που αποφασισε οτι οι εργατες με την επαναστατικη τους εξουσια θα επιβαλουν ικανοποιηση των αιτηματων τους, προσθετοντας οτι αν σε πεντε μερες οι εργοδοτες δεν ικανοποιησουν τα αιτηματα οι διευθυντες θα διωχθουν απο τα εργοστασια και θα αντικατασταθουν απο εκλεγμενους μηχανικους.

Η εργατικη ταξη, παρολο το συγκριτικα μικρο της μεγεθος, ηταν η καρδια της επαναστασης. Ηταν η ατμομηχανη που με τη δραση και τις μορφες οργανωσης της τραβηξε πισω δεκαδες εκατομμυρια των καταπιεσμενων, των στρατιωτων, των αγροτων, των καταπιεσμενων εθνοτητων που μεχρι τοτε ζουσαν κατω απο τον ζυγο της Τσαρικης Αυτοκρατοριας, της «φυλακης των λαων».

Ομως αυτο δεν ηταν το τελος. Τους επομενους μηνες δυο στρατοπεδα βρεθηκαν αντιμετωπα: οι εργατες και οι στρατιωτες με τα σοβιετ (συμβουλια) και οι καπιταλιστες με τα απομειναρια του παλιου καθεστωτος, που ζητουσαν να παρουν τα ηνια.

Μεταρυθμιση ή επανασταση

Τον Φλεβαρη του '17 οι εργατες και οι στρατιωτες δεν γκρεμισαν μονο το Τσαρο, αλλα εφτιαξαν τα δικα τους οργανα εξουσια, τα σοβιετ. Ομως δεν πηραν την εξουσια. Ολα τα ζητηματα που οδηγησαν στην εκρηξη του Φλεβαρη εμειναν ανοικτα.

Υπηρχαν κομματα συμβιβαστικα - οι Μενσεβικοι και οι Εσσεροι - που οπως τα σημερινα ρεφορμιστικα κομματα εκαναν κηρυγματα «ρεαλισμου». Οτι οι εργατες, οι στρατιωτες και οι αργοτες πρεπει να περιμενουν τις αλλαγες που θα ερθουν απο τα πανω στο αοριστο μελλον γιατι ηταν «ανωριμοι» να παρουν την εξουσια. Αυτα τα κομματα εβλεπαν τα σοβιετ οχι σαν το προπλασμα της καινουργιας εξουσιας των εργατων, αλλα σαν μια μαζικη οργανωση, μοχλο πιεσης πανω στην Προσωρινη Κυβερνηση για «προοδευτικες εξελιξεις».

Για ενα μεγαλο διαστημα, επηρεαζαν την πλειοψηφια. Στο πρωτο πανρωσικο συνεδριο των Σοβιετ των εργατων και των στρατιωτων απο τους 777 αντιπροσωπους μολις 105 ηταν Μπολσεβικοι. Η συντριπτικη πλειοψηφια ηταν ενταγμενη στους Μενσεβικους και τους Εσερους.

Αντιθετα, οι Μπολσεβικοι το κομμα του Λενιν και του Τροτσκι απαντησαν εντελως διαφορετικα. Εξηγουσαν σταθερα και υπομονετικα, οτι οι «απο κατω» πρεπει και μπορουν να παρουν την κατασταση στα χερια τους. Επαιξαν ετσι τον αποφασιστικο ρολο ωστε η επανασταση να μη μεινει στα μισα του δρομου και να συντριφτει αλλα να προχωρησει στη νικη.

Πολλες ηταν οι πολιτικες μαχες που εδωσαν οι Μπολσεβικοι προβαλλοντας αυτη την προοπτικη.

Υποστηριξαν τις εξεγερσεις των αγροτων και τους καλουσαν να καταλαβουν τα κτηματα των γαιοκτημονων. Σταθηκαν στο πλευρο των στρατιωτων, υποστηριζοντας τις συναδελφωσεις. «*Ειναι επιθυμητο για τους στρατιωτες με δικη τους αποφαση να αντικαθιστουν τους ανωτερους τους;*» ρωτουσε σε ενα αρθρο του ο Λενιν για να απαντησει: «*Ειναι επιθυμητο και αναγκαιο απ' ολες τις αποψεις. Οι στρατιωτες θα υπακουουν και θα σεβονται μονο τις εκλεγμενες απο τους ιδιους αρχες*». Δηλωναν ακομα οι Μπολσεβικοι, οτι καθε καταπιεσμενο εθνος εχει το δικαιωμα αυτοδιαθεσης μεχρι και του αποχωρισμου.

«Συνωνιμο καθε μαζικης δρασης»

Ο Τροτσκι δινει ενα περιεκτικο χαρακτηριστικο για τη σταση των Μπολσεβικων: «Ο μπολσεβικισμος ειχε γινει εκεινες τις μερες το συνωνυμο καθε μαζικης δρασης, καθε αποφασιστικης διεκδικησης, καθε αντιστασης εναντια στην εκμεταλευση, καθε κινησης προς τα μπρος - με αλλα λογια ειχε γινει συνωνυμο με την επανασταση.»

Οι Μπολσεβικοι, σε αντιθεση με τους μυθους που μιλανε για μια συνομωτικη ομαδα κατω απο τη μονολιθικη ηγεσια του Λενιν, ηταν ενα μαζικο δημοκρατικο κομμα ριζωμενο μεσα στην εργατικη ταξη. Απο 24.000 μελη τον Φλεβαρη, εφασε τις 240.000 τον Αυγουστο.

Ετσι σε καθε εργοστασιο υπηρχαν Μπολσεβικοι που επαιζαν αποφασιστικο ρολο σε καθε κρισιμη καμπη. Τον Ιουλη βοηθησαν τους εργατες της Πετρουπολης να αποφυγουν της προβοκατσια της Προσωρινης Κυβερνησης που τους εσπρωχνε σε προωρη - αρα αποτυχεμενη - εξεγερση. Τον Αυγουστο συσπειρωσαν ολους τους εργατες εναντια στο πραξικοπημα του στρατηγου Κορνιλοφ, αποδυκνειοντας στην πραξη οτι μονο αυτοι ειναι οι πραγματικοι υπερασπιστες της επαναστασης.

Μεσε σε τετοιες μαχες το Μπολσεβικικο Κομμα απο μια μικρη μειοψηφια στα σοβιετ στην αρχη, εφτασε τον Σεπτεμβρη και τον Οκτωβρη να αποσπα συντριπτικες πλειοψηφιες. Η συντριπτικη πλειοψηφια των εργατων, εκατομμυρια αγροτες και στρατιωτες στηριξαν τους Μπολσεβικους. Ο Οκτωβρης του 1917, ηταν το αποκορυφωμα αυτης της κινησης. Τα συνθηματα «Ειρηνη, γη, ψωμι» και «ολη η εξουσια στα σοβιετ», εγιναν πραξη!

Κυκλοφορει ο δευτερος τομος της βιβλιογραφιας του Λενιν "Ολη η εξουσια στα Σοβιετ". Γραμμενη απο τον Τονι Κλιφ, ηγετικο μελος του Σοσιαλιστικου Εργατικου Κομματος στη Βρετανια, αποτελει την καλυτερη ιστορια της Ρωσικης επαναστασης που κυκλοφορει σημερα. Μπορειτε να το προμηθευτειτε απο το Βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας

Τι σχεση ειχε ο Λενιν με τον Σταλιν;

Η πιο συνηθισμενη πολεμικη εναντια στη Ρωσικη Επανασταση, ειναι οτι τα γραφειοκρατικα σταλινικα καθεστωτα ηταν ο «φυσιολογικος καρπος» της επαναστασης.

Η αποψη αυτη υποστηριζεται οχι μονο απο δεξια κομματα, που παντα υποστηριζαν οτι ο καπιταλισμος σημαινει δημοκρατια ενω ο σοσιαλισμος οδηγει στον «ολοκληρωτισμο», αλλα και απο τα σοσιαλδημοκρατικα κομματα που προβαλαν τον κοινοβουλευτικο δρομο σαν τη μονη εγγυηση εναντια στον κινδυνο του σταλινισμου. Μετα το 1989 και την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων, στην «ομοφωνια» προστεθηκαν και αλλα κομματα της αριστερας.

Ο ισχυρισμος ομως, οτι ο Λενιν οδηγησε στον Σταλιν ειναι τελειως ψευτικος.

Οι υπερασπιστες της αστικης δημοκρατιας «ξεχνουν» οτι οι Μπολσεβικοι και ο Λενιν, που ηταν οι μονοι που παλευαν εναντια στην Προσωρινη Κυβερνηση, δεν διστασαν καθολου να την υπερασπι- [illegible] παρχουν πληθος παραδειγματα οπου οι «δημοκρατες» καπιταλιστες δεν διστασαν να ενθαρρυνουν πραξικοπηματα εναντια οχι μονο σε εργατικες επαναστασεις, αλλα ακομα και σε μετριοπαθεις μεταρρυθμιστες. Οπως ηταν ο Σλβαντορ Αλλιεντε που πιστευε στον κοινοβουλευτισμο, αλλα σφαγιαστηκε μαζι με χιλιαδες εργατες στην Χιλη το 1973.

Ο σταλινισμος, που ηταν δικτατορικο καθεστως, μπορεσε και επιβληθηκε στη Ρωσια, μονο οταν ειχε εξασθενησει η εργατικη εξουσια. Αυτη η εξασθενηση ηταν προϊον της πολιορκιας που καταφεραν να στησουν οι καπιταλιστες γυρω απο την επαναστατημενη Ρωσια, με την επεμβαση 19 ξενων στρατων.

Μονο 44% των εργατων και εργατριων ειχε απομεινει στις πολεις. Η βιομηχανια επεσε στο 13%. Η εργατικη εξουσια ειχε τραυματιστει στη ριζα της, στην ιδια τη μαζικοτητα και συλλογηκοτητα της ταξης που εκανε την επανασταση. Κανενα κομμα, οσο επαστατικο κι αν ειναι δεν μπορει να αντικαταστησει την ιδια την ταξη.

Ακομα και ετσι, η επικρατηση του σταλισμου δεν ηρθε «φυσιολογικα». Ο Σταλιν χρειαστηκε να τσακισει την αντισταση του Τροτσκι και της αριστερης αντιπολιτευσης χρησιποποιοντας βιαια μεσα, εκτοπισεις, εξοριες, δολοφονιες. Σχεδον ολα τα μελη της Κεντρικης επιτροπης ειτε δολοφονηκαν ειτε εξοριστηκαν.

Η μονη ελπιδα για να ξαναζωντανεψει η επανασταση στην Ρωσια ηταν το απλωμα της επαναστασης. Ομως οι επαναστασεις στην Γερμανια το 1923, την Βρετανια το 1926, την Κινα το 1927, την Γαλλια και Ισπανια το 1936, χαθηκαν. Γιατι εκει δεν υπηρχαν κομματα σαν τους Μπολσεβικους.

Δεν ηταν λοιπον ο «υπερβολικος λενινισμος» που εφερε το Σταλιν στην Ρωσια αλλα το αντιθετο. Γι' αυτο η μονη εγγυηση οτι οι μελλοντικες επαναστασεις θα ειναι νικηφορες ειναι να πατησουμε πανω στην παραδοση που αφησαν πισω τους οι Μπολσεβικοι, ο Λενιν και ο Τροτσκι. Να βιαστουμε να κτισουμε επαναστατικο κομμα στην Κυπρο και σ΄ολο τον κοσμο.

εργατικη δημοκρατια

ΙΡΑΚ

Καθως η εφημεριδα παει στο τυπογραφειο οι απειλες της αμερικανικης κυβερνησης κλιμακωνονται για στρατιωτικη επιχειρηση στο Ιρακ. Ο Κλιντον και η παρεα του ισχυριζονται οτι προσπαθουν να υπερασπιστουν την δημοκρατια και να σταματησουν την παραγωγη τρομακτικων οπλων.

ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Να σταματησει αμεσως το εμπαργκο

Δεν υπαρχει μεγαλυτερη υποκρισια. Οι ΗΠΑ δεν δινουν δεκαρα ουτε για την δημοκρατια ουτε για την ειρηνη. Για το μονο που νιαζονται ειναι το πετρελαιο, τα πετροδολλαρα και την επιδειξη της δυναμης τους. Ας μην ξεχναμε οταν εγινε ο πολεμος στο Ιραν-Ιρακ το 1980 η Αμερικη, η Βρετανια και η Γερμανια οχι μονο υποστηριξαν τον Σανταμ Χουσεΐν αλλά ηταν αυτοι που του εδιναν τα οπλα.

Οταν το Ιρακ χρησιμοποιουσε χημικα οπλα εναντια στους Κουρδους το 1988 οχι μονο δεν μιλησαν αλλά αρνηθηκαν και να τον καταδικασουν. Μονο οταν ο Σανταμ σηκωσε κεφαλι και τα συμφεροντα των αμερικανων και δυτικων απειλουνταν, τοτε, τον βαφτισαν "νεο Χιτλερ" και στο ονομα της δηθεν δημοκρατιας αιματοκυλισαν τον ιρακινο λαο.

Ο Κλιντον λεει οτι η στρατιωτικη επιθεση ειναι απαραιτητη επειδη το Ιρακ αρνειται στους αμερικανους επιθεωρητες οπλων να μπουν στο Ιρακ και να ψαξουν για πυρηνικα, χημικα και βιολογικα οπλα. Η ιρακινη κυβερνηση αρνειται να δεχτει τους αμερικανους επιθεωρητες επειδη, οπως πιστευει, γραφουν εχθρικες εκθεσεις τις οποιες χρησιμοποιει ο Κλιντον για να συνεχιζει το εμπαργκο στο Ιρακ. Συμφωνα με την εκθεση της Οργανωση Τροφιμων και Γεωργιας των Η.Ε. περσι 500.000 παιδια ηλικιας κατω των 5 χρονων πεθαναν λογω ελλειψης τροφιμων και φαρμακων εξαιτιας του εμπαργκο.

Ο πολεμος για την "δημοκρατια" αφησε ανεγγιχτα τα αντιδημοκρατικα και καταπιεστικα καθεστωτα του Κουβεϊτ και της Σ. Αραβιας. Ενω οι αραβες εργατες συνεχιζουν ν'αναστεναζουν κατω απο την τυραννια αυτων των καθεστωτων εξισου ή και χειροτερα απο τους ιρακικνους εργατες κατω απο τον Σανταμ Χουσεΐν, οι εταιρειες πετρελαιων μεσα απ'αυτη την σφαγη ανεβασαν τα κερδη τους και οι στρατιωτικοι των ΗΠΑ κανουν επιδειξη της δυναμης τους.

Αλλά αν το 1991 η Αμερικη κατορθωσε να τραβηξει μαζι της τις αλλες μεγαλες δυναμεις σημερα η συμμαχια εχει ρηγματα. Η Γαλλια και η Ρωσια ψηφισαν εναντια στην κλιμακωση του εμπαργκο στο Συμβουλιο Ασφαλειας. Αυτο βεβαια δεν ωφειλεται στο οτι ο Γελτσιν ή ο Ζοσπεν ειναι σοσιαλιστες και σκεφτονται τα παιδια και τους εργαζομενους που πεθαινουν καθε μερα. Εχει να κανει με εξισου κυνικα συμφεροντα οπως αυτα των αμερικανων. Οπως γραφει ο Εκονομιστ, το περιοδικο των αφεντικων: "Η Ρωσια θελει απεγνωσμενα να καλυφθουν τα χρεη του Ιρακ και να ξαναρχισουν οι εμπορικες συναλλαγες και η Γαλλια προσβλεπει στα πετρελαια και τις εμπορικες συμφωνιες που θα προκυψουν απ'αυτα".

Με άλλα λογια οι ανταγωνισμοι για το ποιος θ'αρπαξει πιο πολλα πετροδολλαρα οδηγησε και στο ρηγμα την συμμαχια.

Τα αραβικα κρατη του Κολπου σε αντιθεση με το 1991 που πολλα απ'αυτα υποστηριζαν την στρατιωτικη επιθεση των αμερικανων, σημερα μιλουν για διπλωματικη λυση και η Αιγυπτος τηρησε αποχη σ'ενα ψηφισμα εναντια στον Σανταμ Χουσεΐν στο Συμβουλιο Ασφαλειας.

Αυτο που αλλαξε απο το 1991 στο 1997 δεν ειναι οι διαθεσεις των αρχηγων των αραβικων κρατων αλλα η κλιμακωση του θυμου και της αγανακτησης των αραβων νεολαιων και εργαζομενων στην περιοχη που ταυτιζονται με αυτα που υποφερει ο ιρακινος λαος κι απο την αλλη το μισος για τον βρωμικο ρολο των αμερικανων στην περιοχη. Ενας νεος πολεμος μπορει να μετατρεψει τον θυμο και την αγανακτηση των αραβικων μαζων οχι μονο σε αντιπολεμικες διαδηλωσεις οπως τις ειδαμε το 1991 αλλά σε εξεγερσεις που μπορουν να σαρωσουν και τους ιδιους τους ηγετες τους.

Η κυβερνηση Κληριδη ειναι ετοιμη να προσφερει καθε διευκολυνση στα λιμανια και τα αεροδρομια της στους αμερικανους ιμπεριαλιστες, οπως εκανε το '91 ο Βασιλειου, για να εξασφαλισουν την υποστηριξη τους στις ελληνοκυπριακες θεσεις στο κυπριακο. Η καλυτερη συμπαρασταση στους ιρακινους νεολαιους και εργαζομενους ειναι να κονταρουμε αυτα τα σχεδια του Κληριδη και ακομα καλυτερα να ξεφορτωθουμε ολοτελα αυτον και την κυβερνηση του και τα πολεμοκαπηλα σχεδια τους.

Δεσποινα Καραγιαννη

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΙ

Οι απεργιες φερνουν τη νικη

Πριν ενα χρονο ετσι καιρο οι ταχυδρομικοι κατεβηκαν σε απεργια εναντια στις ιδιωτικοποιησεις. Τοτε η κυβερνηση ισχυριζοταν οτι λογω ελλειψης προσωπικου θα προχωρουσε στις ιδιωτικοποιησεις. Τολμουσε να πει αυτο το ψεμα παρα το οτι η ιδια η κυβερνηση αφηνε 100 μονιμες θεσεις κενες ενω ταυτοχρονα εργοδοτουσε σε εκτακτη βαση δεκαδες ταχυδρομικους και τους εξαναγκαζε για χρονια να εργαζονται σε εξαμερη βαση. Το ιδιο εκανε και με ωρομισθιους. Με αυτο τον τροπο το ταχυδρομειο μπορουσε να κανει κερδη των 2,5 εκατομμυριων λιρων τον χρονο!

Σημερα οι εκτακτοι και ωρομισθιοι υπαλληλοι και με την συμπαρασταση του μονιμου προσωπικου υποχρεωθηκαν να κατεβουν ξανα σε απεργια για να διεκδικησουν αυτο που δικαιουνται εκατομμυρια εργαζομενοι στην Ευρωπη και στην Κυπρο. Το δικαιωμα να εργαζονται σε πενθημερη βαση. Το δικαιωμα δηλαδη να περασουν το Σαββατο τους με τις οικογενειες τους.

Τα ΜΜΕ μας "προειδοποιουν" για τις "ταλαιπωριες" του κοινου και το "χαος" που εχουν προκαλεσει οι μεχρι τωρα προειδοποιητικες απεργιες. Απο πότε τα ΜΜΕ νιαζονται για το κοινο και πιο κοινο εχουν υποψη τους; Μηπως εννοουν τους νοσοκομους και τους γιατρους; Τους εκπαιδευτικους, τους υπαλληλους στα λιμανια, στο σφαγειο, στις Κυπριακες Αερογραμμες κ.α. Με λιγα λογια μηπως εννοουν την εργατικη ταξη;

Καθε φορα που η οποιαδηποτε μεριδα εργαζομενων διεκδικει τα δικαια της τα ΜΜΕ θυμουνται το "κοινο". Στην πραγματικοτητα τα ΜΜΕ εννοουν αλλο "κοινο" τα αφεντικα και τις εταιρειες που βασιζονται πανω στις υπηρεσιες των ταχυδρομικων για να κανουν κερδη. Παραδειγματα τετοιου "κοινου" ειναι η ΑΗΚ, η ΑΤΗΚ και τοσες αλλες εταιρειες και υπηρεσιες που μας θυμουνται μονο οταν θελουν να εισπραξουν απο το «κοινο» των εργαζομενων.

Η προσπαθεια της κυβερνησης να πεισει τις συντεχνιες "να επιληφθουν του θεματος μετα τις προεδρικες εκλογες" ηταν ασκοπη και καιροσκοπικη. Η μεχρι τωρα σταση της κυβερνησης εδειξε πολυ καθαρα και για αλλη μια φορά οτι δεν πειθεται με τα λογια.

Η αποφασιστικοτητα των ταχυδρομικων και η επιμονη τους στην κυρηξη απεργιας διαρκειας αναγκασε τελικα την κυβερνηση να κανει ενα ελιγμο για να ξεφυγει απο την πιεση. Προτεινε να μπει σε εφαρμογη η πενθημερη απο τις 10 του ερχομενου Γεναρη σε δοκιμαστικη βαση και να ξανασυζητηθει το θεμα τον ερχομενο Μαρτη.

Αυτο δειχνει τον πανικο που επιασε την κυβερνηση μπροστα στο κινδυνο της απεργιας διαρκειας στα ταχυδρομεια σε μια περιοδο που πλησιαζουν οι γιορτες των Χριστουγεννων.

Δειχνει με τον πιο ξεκαθαρο τροπο ποσο μεγαλη ειναι η δυναμη των εργαζομενων. Η ηγεσια των ταχυδρομικων αντι να αξιοποιησει αυτη τη δυναμη και να επιμενει στην αμεση εφαρμογη της πενθημερης απο τωρα, υποχωρησε στις μανουβρες της διευθυνσης και της εδωσε την δυνατοτητα να εξασφαλισε την ομαλη λειτουργια των ταχυδρομειων μεχρι να περασουν οι προεδρικες και να ριξει την μπαλα στην επομενη κυβερνηση.

Ετσι και αλλοιως η πενθημερη ειχε εφαρμοστει σε δοκιμαστικη βαση και φανηκε οτι μπορουσε να λειτουργησει μια χαρα. Γι αυτο και οι ταχυδρομικοι ειδαν με σκεπτικισμο αυτη την αποφαση της ηγεσιας τους. Εχουν ακουσει πολλες φορες τετοιες υποσχεσεις. Για αυτο και δεν πρεπει να μεινουν απαθεις μεχρι τον ερχομενο Μαρτη. Θα πρεπει να συνεχισουν να πιεζουν την ηγεσια τους και να προετοιμαζονται για δυναμικο αγωνα αν θελουν τον ερχομενο Μαρτη να μην ξανακουσουν τα ιδια παλι.

Οι εμπειριες που εχουν αποχτησει απο τις κινητοποιησεις τους ειναι πολυ σημαντικες και πρεπει να τις αξιοποιησουν. Εχουν τη δυναμη και την αποφασιστικοτητα τις σημερινες μανουβρες της διευθυνσης να τις μετατρεψουν σε ολοκληρωτικη υποχωρηση και ηττα της κυβερνησης.

Μαρκος Οικονομου